உ

65-வது திருவிளையாடல்

அசுவத்தேசப்படலம்

அசுவத்தநாதர் சரிதம்.

...வ

...ம் .

...நாதன்

KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR - 630 307
(NEAR) KARAIKUDI
(PHONE: 91-436846)

சச்சிதானந்தம் பிரஸ்,

கோமளேசுவரன்பேட்டை, சென்னை.

1918.

141

உ

ஓம் தத் சத்

பரப்பிரஹ்மணே நம:.

65-வது திரு விளையாடல்

அசுவத்தேசப்படலம்.

ஸ்ரீ அரசப்ப ஸ்வாமிகள்

சரித்திரம்.

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குருநாதன்

ஆஞ்ஞையின்படி

ஸ்ரீ குமாரஸ்வாமி சாஸ்திரிக ளவர்கள்

இயற்றிய சுலோகமும்,

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குருநாத னியற்றிய தமிழும்,

நியாய சந்திரரும் - வேதாந்த பாஸ்கரருமாகிய

கோவிலூர் மடாலயம்

ஸ்ரீ வீரசுப்பய்ய ஸ்வாமிக ளியற்றிய செய்யுளும்.

இவை கோவிலூர்

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஸ்வாமிகளாற் பரிசோதிக்கப்பெற்று

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குருஸ்வாமிகளவர்களின் பாதசேகரரும்,

ஷை மடாலயாதிபதியுமாகிய

ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகளால்

பிரகடனஞ் செய்யப்பட்டன.

A. No. 10159
KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR - 630 307
(NEAR) KARAIKUDI

24-3

முகவுரை.

இந்நில வுலகின்கண்ணுள்ள ஜீவர்கள் அநர்த்த நிவர்த்தி பரமாநந்தப் பிராப்திவடிவ தமது ரூபமான மோக்ஷத்தினை யடையும்பொருட்டுச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி கல்யாண குணங்களோடு கூடிய பரமேஸ்வரர் குரு மூர்த்தியாக எழுந்தருளி வருவரென்பது உலகப் பிரசித்தமும் சாஸ்திரப் பிரசித்தமுமாம்.

அவ்வாறு அவதரித்த மூர்த்தங்களுள் மதுரையின்கண் சமாதியுற்று ஜோதிர் லிங்கமாக விளங்கும் அசுவத்தநாத மூர்த்தமு மொன்றும்.

அந்த அரசப்ப ஸ்வாமிகளென்னு முனிவர் கோவிலூரென்னும் சமிவந க்ஷேத்திரத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள காரைக்குடியில் நாட்டுக் கோட்டையா ரென்னும் தந வைசிய சிகாமணிகள் குலத்தில் அவதரித்துக் கோவிலூர் **ஸ்ரீ முத்தி ராம லிங்க ஞாநதேசிக** ஸ்வாமிகளைக் குருவாக அடைந்து பிரஹ்ம ஞாநியாக இருந்து அநேக அற்புதங்களைச் செய்து கலியுகம் 4975-ல் சமாதி யுற்றார்கள்.

மேற்படி சுவாமிகள் சரித்திரத்தினைப் பலகாலும் கேள்வியுற்று அதன்கண் மிகவும் அவாவுண்டாய் அது வெளிவரின் பலர்க்கும் உபகாரமாமென யான் கருதி ஆலாஸ்யம் என்னும் மதுரைப் பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிக ளவர்களின் மடாலயாதிபதியாகிய ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகளிடத்திற் கூறினேன். அதற் கியைந்து அவர்கள் மடத்திலிருந்த பழைய பிரதியை நகல்செய்து அச்சிடுமாறு ஏற்படுத்தினார்கள். ஆதலின் அவர்கள் தயாளுகுணம் பாராட்டத் தக்கதே.

இன்னும் சிற்சில சரித்திரங்கள் இதி லில்லாதன கர்ண பரம்பரையாகவும் கேட்கப்படுகின்றன. அவையும் சேர்த்து இதன் இரண்டாம் பதிப்பிலாவது, "மஹாத்ம சரிதாமிர்தம்" என்னும் நூலிலாவது அச்சிடும்படி இறைவரருள் புரிவாராக.

இன்னும், கோவிலூர் மடாலயம் ஸ்ரீ சிதம்பர ஞான தேசிக ஸ்வாமிக ளவர்களால் ஒவ்வொரு ஆத்மநாமத்திற்கும் ஒவ்வொரு செந்தமிழ்ப் பாக்களாக இயற்றப்பட்டு இலட்சணு விர்த்தி (லக்ஷணங்களை மீண்டும் மீண்டும் அப்பியசித்தல்) என்று யாண்டும் பிரசித்தமாக விளங்கும் நூலுக்குச் சம்ஸ்கிருதத்தில் 380 சுலோகமாக இயற்றப்பட்டு இலக்ஷணுவிர்த்தி எனப் பெயர் பூண்டு ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குருஸ்வாமிக ளவர்கள் மடாலயத்தில் இருக்கின்றது. அஃதும் பொழிப்புரையுடன் வெளிவர் துலவ ஸ்ரீ கான்மாறி யாடிய கற்பகக் கருணைக்கடல் நடனர் கருணை பாலிப்பாராக.

காசிகாநந்த ஸ்வாமி,

[1—2—1198.] கோவிலூர்.

உ

ஓம் மகாகணபதயேநம꞉.

ஸ்ரீ கோயிலூர் ஆண்டவரென்னும்

ஸ்ரீ முத்திராமலிங்கஞான தேசிக பரமாசிரியர்

அவ்வவ்வமயங்களில் ஸ்ரீ அசுவத்தேச

மகா முனிவர் முதலிய தமதன்பர்கட்கருளிய

உபதேச மகாவாக்கியங்களாகிய

சுவாநுபவத் திருவாக்கியங்கள்.

1. சர்வம் பஞ்சபூதமயம். 2. சர்வம் மித்தை. 3. சர்வஞ் சின்மயம். 4. நாமரூப நாடாமல் பகிர்முகமன்றி யிருக்கின்றது. 5. பரபூரணமாகிய தனக்கு என்னவேண்டுவது. 6. எல்லாந்தோற்றமாத்திரம். 7. அதிட்டானமாகிய தானுய்ப்பார்க்கும்போது நானவனெங்கே. 8. உபசாந்தமுந் துரியம், அறியாத விடயமுந் துரியம். 9. பாச பந்தம் வரும்போது பாச நிவிருத்தியுந் தோன்றவேண்டும். 10. சுகதுக்கமுள்ளவரையில்

தாரதன்மியநீங்காது. 11. பிரபஞ்ச மித்தியாபாவனையினுலும் தன்மயபாவனையினுலும் காண்பான் காட்சி நீங்கும். 12. எல்லாவற்றையுந் தான் அறிந்ததாயும் தன்னை யொன்றினுலும் அறியப்படாததாயும் இப்படிக்காண்கின்றதே பிரத்தியக்ஷஞானம். 13. தன்னிடத்திலகங்காரம் - பிராந்தி மூலப்பிரமை (மயக்கம்). 14. இங்கும் அங்கும் இராகத்வேஷமன்றியிலிருந்தால் இரண்டுக்கும் ஐக்கியம். 15. பிரத்தியக்ஷமானவிடயமும் அப்பிரத்தியக்ஷமான விடயமும் திருக்குவாகிய ஞானத்திற்குத் திருசியமாம். 16. வஸ்து நிர்ணயத்தில் பிரபஞ்சந்தானல்லவென்றும், அத்துவிதத்தில் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதபடியினுலே தானென்றும். 17. சோகமடைகிறதினுலே துக்கம், மோகத்தினுலே சுகம். 18. இத்தனையு மாயாமயமல்லவோ உள்ளபடிமுடியும். 19. திருசியந் திருக்குவையன்றியிற் ருேன்ருது. 20. அதிட்டானத்தைத்தவிர ஆரோபத்திற்கு வடிவமில்லாதபடியினுலே எல்லாம் அதிட்டானமயந்தான். 21. இந்திரஜாலக்காரனிடத்தில் கந்தருவபுரந்தோன்றி நில்லாமலழிந்து போவதுபோலத் தன்னிடத்திலுண்டாகாநின்ற சங்கற்பமெவ்வளவோ அநேகமாய் வந்து மொன்றுநிற்கவில்லை. 22. உபசாந்தமானுலுந் தன்மயமானுலும் சகலத்தியாகந்தான். 23. நிவிர்த்தியாயிருக்கவேண்டும், அல்லது நாமரூப நாட்டம் வந்தால் அத்துவிதமாயிருக்கவேண்டும். 24. தன்னைச் சீவபாவனையாகக் காணுகிறதே பிறவி, தன்னைச் சிவ ரூபமாகக் காணுகிறதே மோக்ஷம். 25. சகல கலைக்ஞானம் வல்லவர்கட்கும் நிராசைவேண்டுவது தான். 26. எல்லாஞ்சிவன் செயல்தான். 27. எல்லாஞ் சிவாகாரந்தான். 28. சிற்றறிவிலேதான் உயர்வு தாழ்வான தாரதன்மியங்கள். 29. பேரறிவிலே சமசாக்ஷிதான். 30. உபசாந்தத்திற் சச்சிதானந்த மூன்று மனுபவமாய்க் காணவேண்டும். 31. பிரபஞ்சத்திற் சொல்லப்பட்ட பேதங்களெல்லாம் சிற்றறி விலேதா னென்ற றியவேண்டும். 32. எல்லாமுன்னுடைய செயலேயானுல் கொடுத்தது யார் வாங்கினது யார். 33. ஈதனைத்துஞ் சொரூபமே, யானிங்கெத்தை யிச்சிப்பே னெதையிகழ்வே னெனல் பற்றின்மை,

இதில் யாருக்கும் நம்பிக்கைவரவேண்டுவதுதான். 34.தேகோக புத்தியினலே அருந்தல், இதனலே பொருந்தல், இதனலே சகல ஆசையும் வந்தது. 35. நிருவிகற்ப சமாதியில் என்ன தோற்றம் வந்தாலுந் தன்னைத்திருக்காகவே காணவேண்டுவது தான். 36. பிரபஞ்சத்திற் பஞ்சவிடய சுகத்திற் பொருந்தும் போது பிரியமாயிருக்கும், பிற்பாடு தனக்குத்தானே வெறுப் புக்காணும்; இதுபோலவே தன் சொரூபசுகத்திலும் பொருந் தும்போதும் பிரியம்வரும்; எத்தனைநாளிருந்தாலும் பிரியம் வாங்காது. 37. சமுத்திரத்தில் முன்வந்த அலைபோய்ப் பின் னலைவருகிறதற்கு முன்னலே சமுத்திரமாத்திர மிருந்தது போலத் தன்னிடத்திலு முன்னலே வந்த கடபடநினைவு போய்ப்பின்னலே வருகிற நினைவுக்குமுன் தானிருந்தது; இதனலே பிரபஞ்சம் அசத்து,தான்சத்து; தன்னையனுபவிக்கிறதும் இந்த நிலைதான். 38. பூமியிலுண்டான வஸ்துக்களைக் கற்பிதமென் றுந் தன்மயமென்றுஞ் சொல்லலா மிதுபோலச் சிதாகாசத் திற்கு மேலில்லாதபடியினலே அதிலுண்டானவைகளைக் கற் பிதமென்றுந் தன்மயமென்றுஞ் சொல்லலாம்.39. வகையாகக் கண்டு மயங்காமல் தொகையாகக்கண்டு சும்மாயிருக்கவேண் டும். 40. சாதுசங்கமே சகலசன்மார்க்கத்திற்கும் ஏது. 41. உபசாந்தத்திற் கரண பானக்காட்சியில்லை. 42. மேல் நனவு போலிராநின்ற துரிய நிலையில் சர்வதுக்க நிவிர்த்தி. 43. உற் றவா றெதுவரு மது வருக. 44. எல்லாங் கதைதான். 45 எல் லாம் புலப்பந்தான். 46. பிறர் குற்றத்தைத் தனதாக எண் ணிக்கொண்டு தன்குற்றத்தை விசாரிக்கவேண்டும். 47. சிற் றறிவாகிய சீவ அறிவே எல்லாவற்றிற்கு மூலம். 48. மனது முதலாகிய பிரபஞ்சவியல்புகளும் ஏகாடம்பரந்தான். 49. ஞானநாட்டத்திலே சிரத்தையும் பிரபஞ்ச நாட்டத்திலே அசி ரத்தையும். 50 தத்துவா தத்துவ விசாரம்பண்ணி அதத்து வத்தைத் தள்ளித் தத்துவத்தைத் தானகக்கண்டு சந்தேகவிப ரீதமற இருக்கவேண்டும். 51. சனன மரணமு நினைவுமாத் திரம். 52. நாமரூபமாய் நாடுகிறதைத் தள்ளிச் சொரூபமாக நாடுகிறதே சமநிலை. 53. குருவாக்கியத்திற் சந்தேகவிபரீத

மன்றியி லிருக்கிறது மெய்ப்புருடார்த்தம். 54. தன் சுபாவ நிலையில் நினைவிற்கு நித்தியத்துவ மில்லாததனுலே பிரபஞ்ச மித்தைதான். 55. அதிஷ்டான ஞான நிலைமையுள்ளவர்களுக்கு எல்லாமாகிய அத்துவித ஞானமும் வரும். 56. பற்றின்மையாகிய துரிய நிலைமையுள்ளவர்களுக்குப்போன காரியத்திலும் வருகிற காரியத்திலும் நினைவு தோன்ருமலிருந்தாற் சாக்ஷாத்காரந்தான். 57. தான் சித்துருபனென்கின்றபுத்தி வாங்காமலிருந்தால் நானீயென்கின்ற பேதமாகிய அஞ்ஞான நீக்கம்வரும். 58. நிகழ்காலமாகிய எதிர்காலத்திற் செய்காரியங்களிற் பின் வருத்தமுஞ் சௌக்கியமு மறிந்து செய்ய வேண்டும். 59. அக்கினியில் எவ்வளவு பொறிக்கிளம்பினுலும் அக்கினிக்கு இலயமில்லாததுபோலப் பூரணமான தன்னிடத்தில் தேகாதி முதலாய் வாழ்ந்ததாயுந் தாழ்ந்ததாயும் என்ன நினைவு வந்தாலும் கற்பிதம், தான் நித்தியம். 60 எல்லாமானதாகத் தன்னையறிந்தால் ஈதலுமிரக்கமும் வரும், இராகத்வேஷம் வராது. 61 தன்னிடத்தில் பெருமை சிறுமை பகை உறவு சுக துக்கமாய் வருகிற சங்கற்பம், கற்பிதம் ஆரோபம் அத்தியாசந்தான். 62. சரீரமுதலான பிரபஞ்சங்காலத்தில் உட்பட்டபடியினுலே அதினிடமாய் வாராநின்ற உயர்வு தாழ்வு வருத்தங்களுக்குப் பிரமாணமில்லை. 63. பிரபஞ்சத்தில் விவேகத்தினுலே குணத்தைப் பொருளாய்க்கொள்ளாமல் குற்றமே காணவேண்டும். 64. ஒன்றிலே தோன்றி யனைத்துருவமான வுணர்விற்குப் பகையுறவென் றுரைப்பதெங்கே. 65. சித்துருப னென்கின்ற புத்திமறந்தால் உடனே விக்ஷேபமும் விபரீதமும் வரும். 66. சுவரிடத்திலுண்டான சித்திரம் வத்து வாகாது; இதுபோலத் தன்னிடத்திலுண்டான சர்ப்ப முதலாயின வத்து வாகா. 67. தன்னைப் பஞ்ச கிருத்திய முடையவனுகக் கண்டால் ஜனன மரணந் தனக்கில்லை. 68. துரிய நிலையிலும் எல்லாஞ்சின்மயமென்ற நிலையிலும் புத்தி யழுத்தம்வேண்டும். 69. கூத்தாடியைப்போலக் கூத்து நிலையல்லாததுபோல எல்லாங்கூத்தாகக்கண்டால், தான்நித்தியந்தான். 70. பிரமாமுதற் றம்பப் பூச்சிபரியந்தம் நிலைமை

யில்லாதபடியினுலே தானொருவன் மாத்திரமிருக்கிறவன் இத னுலும் அத்துவிதந்தான். 71. ஜகத்தெல்லாந் தன்னைத்தவிர இல்லாதபடியினுலே தானே யெல்லாமானதாலும் அத்துவிதந் தான். 72. சரீரமெடுத்து விசாரந்தோன்றினவரைக் குள் ளாக வெகு விதங்களாக உக்கிரட்டமென்று சொல்லப்பட்ட பேர்களிருக்கவில்லை யானதால் தேகாதி முதலானவைகளி லென்ன திரமில்லை. 73. பிரபஞ்சங் காலத்திரயத்தினு மில் லாதபடியினுலேயும், ஒரு நினைவு வரும்போது ஒரு நினைவு அழிந்துபோகிறபடியினுலேயுங் காணப்பட்டதெல்லாம் அழி யப்பட்டுப் போகிறபடியினுலேயும் மித்தையென்று சொல்லு கிறதிலே சந்தேகமில்லை. 74. திருநதித் துறைகளெல்லாந் தீம்புனல் வறந்தவேயோ. 75. அக்கினியிலுண்டாகா நின்ற பொறிக்கு அனல் காரணமானதுபோலச் சகத்திற்கு ஆத்மாவே காரணமல்லாமல் இடையிலொன்றுஞ் சொல்லத்தக்கதில்லை. 76. பழுதையிலுண்டான பாம்பைப் பழுதையென்று சொல் லலாம், இதுபோலப் பிரஹ்மத்திலுண்டான சகத்துப் பிரஹ்மந் தான். 77. கர்மகர்த்தாவாய்க் காணும்போது கர்த்திருதந்திரம், நித்தியமாய்ப் பூரணமாய்க் காணும்போது வத்துதந்திரம். 78. காரணகாரியமா யுள்ளதுக்குப் பரிச்சின்னத்துவமுண்டு, நிஷ் காரணமா யிருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு அபரிச் சின்னத்துவ மும் பூரணமுமுள்ளதுதான். 79 சகல சாத்திர விசாரம் பண் ணின விசார ஞானிகட்கு யான் எனது முதலான போகத்தி லாசாபாசப் பிரவிருத்தி வருகிறது பிரபஞ்சப் பிரமாண புத்தி யினுலேதான். 80. அநேக செல்வமுடையவர்களுக்கு உதார புத்தியு மிரக்கமு மில்லாமல் இருக்கின்றது, அவிவேகத்தினு லேதான். 81. தெய்வ வியதிரிக்தமாகச் சீவேசுர சகத்துக்க ளில் கட்டுப்பாடாய்ப் பேசாநின்ற வசனங்களெல்லாம் புத்தி மான்கட்கு நச்சு வசனங்களாய்த் தோன்ற வேண்டும். ஸ்ரீ அசுவத்தேச மகாமுனிவர் முதலிய தமதன்பர்கட்கருளிய உப தேச மகாவாக்கியங்க ளென்னும் சுவானுபவத் திருவாக்கியங் கள்.

முற்றுப்பெற்றன. சிவோகம்.

ஓம் மகா கணபதயே நம:

ஸ்ரீபிரஹ்மாநந்த குரு நாதன்மீது ஸ்துதி.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌵𑌿𑌭𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌰𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌦𑌯𑌾
𑌲𑍁𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌕𑌮𑌲𑍋𑌦𑍍𑌭𑌾𑌸𑌿𑌤𑌂
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌾𑌨𑍁𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍀𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌕𑌲𑌿𑌤𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰
𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌰𑌕𑌤𑌮𑌣𑌿𑌂
𑌬𑌾𑌲𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ 1

பரமவிபுவாயும், மார சத்ருவாயும், தயாளுவாயும், சாக்ஷாத் தேவராயும், மநமாகிய கமலத்தில் விளங்குபவராயும், ஞாந சூரியராயும், தத்துவாதீதராயும், கரத்திற் சிந்முத்திரை யுடையவராயும், ஆநந்த மூர்த்தியாயும், சாந்தராயும், மரகத மணியாயும், பால ஸ்வாமி என்னும் சிஷ்யர் முதலியோராற் சேவிக்கப் பட்டவராயும் இருக்கின்ற ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குருவை (நான்) நமஸ்கரிக்கின்றேன். 1

𑌏𑌕𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌟𑌵𑍀𑌚𑍍𑌛𑍇
𑌦𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂
𑌨𑍀𑌪𑌾𑌟𑌵𑍀𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 । 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌭𑌾
𑌸𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ 2

ஏகராயும், வீரராயும், அநாதி மத்திய ஸ்தாநராயும், பாசக் காட்டை அறுப்பவாரயும், நாதராயும், லோகத்திற்குப் பூஷணராயும், சகலர்க்குங் குருவாயும், நீபாடவீ (கடம்பவனம்) சராயும், விபுவாயும், திருஷ்டாந்தா (யுக்திய)ர்த்தத்தை விசாரிக்கும் மார்க்கத்திற் சமர்த்தராயும், நித்யராயும், சிவனுயும், தாண்டவராயும், சிஷ்யர்களாகின்ற விமாந விக்கிரகாராயும், கிருபா சூரியராயும், தேவராயும், இருக்கின்ற ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குருவை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன். 2

𑌏𑌕𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌗𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿𑌗𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑌿𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 । 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌮𑌨𑌘𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌾𑌦𑌿𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂𑌜𑌯𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌕𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑌮𑍍 ॥ 3

ஏகராயும், காரண காரியவர்க்க மின்றியவராயும், மாயையினைத் தாண்டினவராயும், சூரியராயும், சம்புவாயும், லோகத்திற்கு இதத்தினைச் செய்பவராயும், எனது குரவராயும், துஷ்டர்களுக்கு அதிக துஷ்டராயும், விபுவாயும், சிஷ்டராயும், கேவலராயும், அப்பிரமேயராயும், அநகராயும், மூர்க்கர் முதலிய சத்துருவை ஜயிப்பவராயும், கோமல சுந்தரராயும், சுகத்தினைச் செய்பவராயும், சதா குர்க்கடராயும், சோமராயும் இருக்கின்ற (ஸ்ரீபிரஹ்மாநந்த குருவை நான்) நமஸ்கரிக்கின்றேன். 3

65 வது திரு விளையாடல்.

ஓம் மகா கணபதயே நமஃ

பாயிரம்.

சித்தி விநாயகர் வணக்கம்.

சுத்த மாய்ச்சுக மாகித் துலங்கிய
முத்தி ராம முதல்வன் வடிவமா
யெத்தி யாண்ட வெழில்வீர சேகரச்
சித்தி யானையைச் சித்தத் திருத்துவாம். 1

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி யம்மன் வணக்கம்.

சுந்தரர் தமக்கு மயற்கணி யாகிச் சுதரெமக் குயிர்க்கணி யாகி, மந்திர மறையின் செயற்கணி யாகி மாதவ ரயற்கணி யாகி, இந்திரர் தமக்கு முயர்ந்ததென் னவன்ற னெழின்மிகு புயக்கணி யாகி, வந்தவ தரித்த கயற்கணி யனையின் வளங்கெழு பாதம்வாழ்த் துதுமே. 2

ஸ்ரீ சுந்தரேசர் வணக்கம்.

கந்த ரத்திற்க றையலங் காரம்போ
லெந்த ரத்தையுங் கொண்டெமை யாண்டிடும்
மந்தி ரத்தின் மறைமுடி மாண்பதாஞ்
சுந்த ரப்பெருந் தோன்றலைப் போற்றுவாம். 3

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

அன்ப ரெங்குறு மங்குறு மாசைவாய்ந் தவனை
முன்ப ரற்குமெய்ம் மறைப்பொருண் மொழிந்தநா யகனை
வென்ப ரர்தர விடுத்திடும் வெற்றிவே லவனைத்
தென்ப ரங்கிரி மேவிய தேவனைத் தொழுவாம். 4

ஞாந ஆசிரியர் வணக்கம்.

சிங்மயஞ் செகமும் யாமுமே யென்ஞுச் செப்பிய முத்தி
ரா மேசத், தன்மய விறையை யவன்கழற் கணியாய்த் தங்கா
சப்பாஞா நேசச், சன்மய முதலை யவ்வணி யொளியாய்த் தக
வெழும் பிரமவா நந்தப், பொன்மயக் குருவைப் புந்தியி னினை
ந்து போற்றுது மறுதினம் புகழ்ந்தே. 5

அவை யடக்கம்.

சுந்தா னருளி ஞலே சொல்லிய பிரமா நந்த
வந்திர முநிவன் வாக்கை யடியனேன் றமிழிற் பாடன்
மந்திர மறையை நோக்கி மாநுடத் துதித்த பேர்கள்
தந்தரத் துண்மை வேதஞ் சாற்றிடுந் தகைமை போன்மே.

பாயிரம் முற்றிற்று.

65 வது திரு விளையாடல்

அசுவத்தேசப் படலம்.

நூல்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌾 𑌲𑍀𑌲𑌾 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇𑌶𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌤𑌾𑌪𑌸𑍍𑌯𑍇𑌶𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇 ॥

அரசப்ப ஸ்வாமிகள் நிமித்தமாகச் சுந்தரேஸ்வரராற் செய்யப்பட்ட 65 வது திரு விளையாடலைப் பக்தர்களது சந்தோஷத்தின் பொருட்டுக் கூறுகின்றேன்.

கறைவைத்த கண்ட ஞன கருணைநஞ் சுந்த ரேசன்
அறுபத்தி யைந்தா மாட லரசப்ப முனிவர்க் காக
வுறைவைத்த தன்பர் கேட்ப வுயர்மகிழ் வதனினுனே [வேன்.
மறையொத்த நூலைக்கோட்டால் வரைந்தவற் றெழுது சொல்

2. 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌦𑌂𑌬𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌕𑌨𑌕𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌗𑌣𑌾𑌧𑍀𑌶𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥

கதம்ப வநத்தினையும், ஸ்வர்ண புஷ்கரணியையும், சர்வ சித்திகளையும் கொடுக்கின்றவராய் அதன் கரையி லிருக்கின்ற கணபதியையும் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

கந்தனுக் கினிய தான கடம்பமா வநத்தைக் காணப்
புந்திசெய் பொன்னி ஞன தாமரைப் பொய்கை தன்னை
அந்தநற் கரையின் மேவி யருஞ்சித்தி யாவு மீயும்
சுந்தரக் கணங்கட் கீசன் றுணையினைத் தொழுவா மன்றே.

3. 𑌷𑌟𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍇𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌷𑌾𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃 ॥

பாதத்தில் சேவிக்கின்றவர்கட்கு, ஆறு சாஸ்திரங்களின் ஞாநத்தினையும், கவித்துவத்தினையும், பிரஹ்ம ஞாநத்தினையும், கொடுக்கின்றவராயும், கார்த்திகை முதலிய 6 நக்ஷத்திரங்களையும் தாயாக உடையவராயும், தேஜஸ் உடையவராயு மிருக்கின்ற, ஷண்முகரை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

கழலெழு மன்பர்க் காறு சாத்திரங் கவிசெய் பான்மை
யெழிலுணர் வருளுங் கார்த்தி காதிக ரிருமை மூவர்
செழிதிருத் தாய ராய்க்கொள் திரண்மிகுந் தேசு மேய
மொழிமறை முடியி னாறு முகவனைப் புகழு வோமால். 3

4. 𑌅𑌪𑌾𑌰𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑌿𑌮𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑍈𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍 । 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍀𑌨𑌨𑌯𑌨𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌽𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥

அபார கருணா சமுத்திரமாயும், அபரிச்சிந்ந வைபவத்தை உடைத்தாயும் இருக்கின்ற ஸ்ரீமீனாக்ஷி அம்பிகையை அபீஷ்ட சித்தியின் பொருட்டு ஆசிரயிக்கின்றேன்.

கரைசெ யாத கருணைக் கடலினைத்
தருச வைபவந் தாங்கித் தசதிசை
யரசு செய்தரு ளங்கயற் கண்ணியை
யுரைசெய் வானம துள்ளத் திருத்துவாம். 4

5. 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇𑌶𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌨𑍁𑌮𑌃 ॥

ஜீவன் முக்திப்புரிக்கு நாதராயும், சச்சிதாநந்த விக்கிரகராயும், எல்லா இஷ்டத்தையும் கொடுக்கின்றவ ராயும், மாயியாயு மிருக்கின்ற ஸ்ரீசுந்தரேஸ்வரரை நமஸ்கரிக்கின்றோம்.

ஜீவன் முக்திப்பு ரிக்கிறை யாகியே ஜீவர்
ஆவன் முற்றிடச் செய்திடு மறிவுமெய்ச் சுகமா
மேவல் செய்திட மாயையைத் தம்வய மியற்றும்
மூவர் முன்ருெழுஞ் சுந்தரர் முளரிநந் துணையே. 5

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌰𑌸𑌿𑌕𑌂 𑌰𑌸𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌮𑍍।
𑌶𑌿𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌂 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌃॥

கான்மாறி ஆடுகின்ற ஆட்டத்திற் பிரிய முள்ளவ ராயும், ரஸ ரூபராயும்,சிவகாமி அம்பிகையோடு கூடிய வராயும், முக்தியைக் கொடுக்கின்றவராயு மிருக்கின்ற சங்கரரை ஸ்துதிக்கின்றோம்.

கன்ன லுங்கடு வெனவெனக் கருள்சிவ காமி
யன்னை யின்புறு மத்தனை முத்தியீ பவனை
மன்ன வன்ருெழ மாறியா டிடமநங் கசிந்தே
பன்னு சங்கரன் றனைத்திநம் பணிந்திட ரொழிப்பாம். 6

7. 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌮𑍌𑌨𑌿𑌸𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑌿𑌤𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍।
𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌧𑍇𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁
𑌰𑍁𑌂 𑌭𑌜𑍇॥

சநகாதி மகா முநிகளால் நன்ருய் ஆராதிக்கப் பட்ட சைதந்ய ரூபமாயும், சமுசார சமுத்திரத்தினைத் தாண்டு விக்கின்றவராயும், இருக்கின்ற தக்ஷிணுமூர்த் தியான குருவினைப் பஜிக்கின்றேன்.

சன்மய மான சநகர்முன் முநிவர் சந்ததம் வந்தனை புரியச்,
சின்மய வடிவாய்ச் செககுரு வாகச் செப்புறுஞ் சங்கா ரிய

ஞய்ப், புன்மைய தான குடும்பவெங் கடற்குப் புணையெனப் பொலிந்துபூ ரணத்தைத், தென்மய மாகி யருடருங் குருவைத் திசமசங் தனினினைங் திடுவாம். 7

8. ஸ்ரீ வாண்ட்யதேசே ஸமஸ்தனாஸஸ நிஷாவாதஜி தோர்ஜிஜ்ஞவரை: வசரா ய: । தம் ஶாலிவாடீஸஹிதந்யாஹம் ஸ்ரீராஜவத்தேஸ்வரஸாப்யாஸ:॥

ஸ்ரீ பாண்டிய தேசத்தில் முன் மது வென்ற முநீஸ்வரரால் நன்கு பூஜிக்கப்பட்ட எந்த லிங்க சிரேஷ்ட மிருக்கின்றதோ, அந்தத் தயாளுவாயும், சாலிவாடீஸ்வரியோடு கூடியும் இருக்கின்ற ஸ்ரீ ராஜ கட்கேஸ்வரரை ஸ்தோத்திரஞ் செய்வாம்.

பல்வள நிறைந்த பாண்டிநன் ஞட்டிற் பகர்மதுப் பிரிய மா முநிவன், நல்வளன் பெறுதற் கருச்சனை புரிந்த நற்றிரிபுவநநா யகனைச், சொல்வளல் வீர விறையவற் காகத் தோன்றிய கொற்றவா ளிறையை, நெல்வளர்த் தனையொ டிலகருணிதியை நெஞ்சினி னினைந்துபோற் றுதுமே. 8

9. ஸமஸ்தக்ஷேத்ரதிவ்யாதம் தஸ்ய ஸ்தானம் கலிநாஶநம்। கோவிந்தேதி விவ்யாதம் வரதேஸைவஸஹம்ஹிராவ்ருதம் ॥

மது க்ஷேத்திர மெனக் கியாதி யடைந்ததாயும், கலியினை நாசம் செய்கின்றதாயும், கோவிலூ ரென்று விசேஷமாகப் பிரஸித்தி அடைந்ததாயும், அநேகம் பெரியோர்களாற் சூழப்பட்டதாயு மிருக்கின்ற ஸ்தா நம் ஒன் றிருக்கின்றது.

உலகெனு மனையின் மலைமுலை யிலகு மொளிமணி யிணைத்தமா லையினி, லிலகும தாணிப் பாண்டிநன் ஞட்டி லிலகிடு மாதன மெல்லாக், கலிகளைக் களையு மதுப்புரங் கழனி கவின்

மிகு கோவிலூ ரென்னு, மலிதவ நிறைந்த மாதவ ருறையு மாண்புறு நகரமொன் றுளதால். 9

10. ஐஸ்மிந் ஸ்தாநே ஆத்மநிஷ்டைர் விரக்தைஸ் ஶிவபக்தைஶ்ச மஹாத்மபி: | ஸமாவ்ருதஸ் ஸந்முக்திராமலிங்காபி ஜ்ஞாநீ யாநவாந் ||

அந்த ஸ்தாநத்தில் ஆத்ம நிஷ்டர்களாயும், விஷய விரக்தர்களாயும், சிவ பக்தர்களாயும், மகாத்மாக்களா யும் இருக்கின்றவர்களாற் சூழப்பட்டு முத்தி ராம லிங்க மென்ற பெயரை யுடைய ஒரு ஞாநி இருந்தார்.

அந்நக ரதனி லான்மனி னிலைத்தங் கருந்தலா திகளைமெய் வெறுத்தே, பொன்னெடுங் கடுக்கை வேணியற் போற்றும் புகழ் மிகு முனிவார் போற்றப், பன்னுறு பதத்திற் பழமறைப் பொருளைப் பகர்ந்திட நிகழ்ந்தபோற் பதிந்த, நன்னெறி முத்தி ராமலிங் கேச ஞாநமெய்த் தேசிக னிருந்தான். 10

11. மஹாத்மந ஆத்மாநந்தே ஸதா ப்ரஹ்மபராயண: | வைபவம் தஸ்ய கதிதும் நாலம் ஸாக்ஷாத்பணீஶ்வர: ||

மகாத்மாவாயும், ஆத்மாநந்தத்தில் எப்பொழுதும் ரமித்துக்கொண் டிருப்பவராயும், சதா பிரஹ்மத் தியா நத்தில் மூழ்கினவராயும் இருக்கின்ற அவரது வைப வத்தினை நேரே கூறுதற்கு, ஆதிசேஷனும் சாமர்த் திய முடையவ னல்லன்.

பிரம வாநந்தப் பெருங்கடன் முழுகியே பிறிவறச் சுகித் தாடி, யொருமை மேயநன் மகத்துவன் விகற்பமி லொள்ளிய நிலைநிற்போன், கரும மேகிடக் கண்டவர் பிணியறக் கதிர்விடு கவின்வாய்ந்தோன், பெருமை பேசிடச் சேடனும் பின்னுறிற் பேசுறுந் தகைத்தாமோ. 11

12. யஸ்ய தேவீ ப்ரஸன்னா ஸா ஶாலிவாடீ ஶ்வரீ ஸதா । ததௌ ததௌ ஸந்தர்ஶனம் கருணாவதீ ॥

எவர்க்குச் சாலீவாடீஸ்வரி தேவி சதா பிரசந்நமா யிருக்கின்றனளோ, கருணுவதியான தேவி அடிக்கடி தரிசநம் கொடுத்தனளோ

சிக்கிற் றேசிகன் சேவடி சேவைசெய் திருநாண்
மக்கி னச்சுரம் வந்துற மாலயன் றேடுந்
தக்க வன்னையே கன்னியாய் முத்திநந் தணிப்பான்
புக்கி ருந்தன ளெனினவன் பெருமையார் புகல்வார். 12

காரை மாநகர்க் கேகியே கால்கள்நொந் திடவே
வீர மாதவன் வேண்டுக ளெனக்கருள் விமலை
சேரை யாவினிக் கோவிலூ ரெனச்செப்பிற் றேவன்
பேரை யேதிநம் வழுத்தலல் லாற்பிறி துளதோ. 13

அன்னை நெல்லையா ளநுதிந மகர்நிச மருகில்
முன்னவன்னுட னிருந்தருண் மொழிமொழிந் தனளேல்
பின்ன வன்பெரும் பெருமையைப் பேசநா வொன்றோ
சொன்ன வின்றிடுந் தகையது தொண்டரே சொன்மின்.

பிரம வித்தையின் பரம்பரை பெரிதினி னிலவ
அருமை வைத்தநன் மடமொன்றை யாற்றென வனையே
கரும முற்றுறக் கதலிமுற் பொருள்களை யருளின்
திரம தெத்துணை யாஞ்சொலத் தேசிகன் புகழே. 15

அன்பி னித்திய மங்கலை யையன்முன் றேன்றி
யன்ப வோருண்டைக் கிருவரு மண்மின மெனவே
என்பு ருகிய வன்பொடு மெழுந்தருள் புரிந்தால்
முன்பன் சீர்த்தியைச் சேடனு மொழியவோ மொழியீர்.

ஐய னூர்முதற் றேவருந் தங்குறை யகற்ற
மெய்ய னூரிடம் விண்ணப்ப மிழற்றுவ ரெனின்யாம்

துய்ய ஞர்பதம் தொழுவதை விடுத்தொரு கணமும்
பொய்ய ஞருடன் வாழ்வதும் புகழ்கொலோ புகலீர். 17

எவனு லகினி லெழுதலா லெங்கணு மறையின்
உவம னின்றிய முடிபொரு ளோசையே மிகுத்த
பவம கற்றிடுஞ் சீடர்தம் பரம்பரை பரந்த
தவன்பெ ருமையை யறையுமா றெங்ஙனே யறையீர். 18

சககு ரவன்முன் வந்தருண் முறையெலாஞ் சகத்தின்
மிகக்கு யிற்றின மேலவ னுதித்தில னயின்
புகல்வ தெங்ஙன்யாம் மறைமுடிப்பொருளினை யிருணின்
றகல்வ தெங்ஙன மன்பரே யறைமினே வறைமின். 19

சாத்தி ரக்கடல் விரிந்ததுஞ் சதுர்மறை விரிவுங்
கோத்தி ரத்திரள் விரிந்ததுங் கோவில்கள் விரிவும்
நேத்தி ரத்திரு நாதனே நேரின்முத் தீசக்
காத்தி ரந்தரி யானெனிற் காண்பவ ரெவரே. 20

13. ஸாக்ஷாச்ச்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ர்குரு
ரேவ யதாக்ருதி: । ஸமுத்தாரயாமாஸ
பஜதாம் பவஸாகராத் ॥

சாக்ஷாத் ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தியான குருவே, அந்தத் திருமேனியை அடைந்து, பஜித்தவர்களைச் சமுசார சமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றிக்கொண்டிருந்தார்.

தென்முக மாகி வைகுந் தேவனே தென்னு டுற்ற
நன்மைசெய் யறத்தி னனே ஞானதே சிகனய் வந்தே
புன்மைமிக் கிருந்த வெம்மைப் புகழ்பெறப் புரிந்திட் டானல்
தன்மையை யறிந்தி லாருந் தரணியின் மநுடர் தாமோ. 21

14. தஸ்ய ஶிஷ்யாஸ்து விக்யாதா ஸுஸம்ஸ்த
ஸநகாதய: । சிதம்பராஹ்வயே ஶ்வேதோ பாதக
க்ஷண்ட நாசக: ॥

15. வரஜொாரணாவஜாவ்ருஶ யவீயாம்ஶ்ரு தஷா ஹ்வயஃ । ஸாஜாவ்ருஶெ்ஶ்வவஶேவாநெ விர க்தா ஸ ஹஶ வொஉஹவநு ॥

அவர்க்குச் சிஷ்யர்களாக விசேஷக் கியாதி யுடைய சநகாதிகளே, சிதம்பரம், வெள்ளையன், குட்டையன், ஸ்கந்தன், பெரிய அருணுசலம், சின்ன அருணுசலம், குழந்தை என்னும் பெயர்களுடன் அவதரித்தனர். இவ்வாறு அநேக விரக்தர்கள் சிஷ்யர்களாக இருந்தார்கள்.

இத்தகை யிறைவன் றிருவடி பணிய விமையவர் வழுத் திடுஞ் சநகர், மெய்த்தவர் பலரு மடியவ ராகி மேதினி தனிலவ தரித்தார், சுத்தமெய்த் துறவி னிறையவன் சிறிய துற விறை கருணைமா நிதியன், முத்தன்வெண் முநிவன் வாமநன் குழந்தை.முருகன்முன் முநிவர்க ளளவோ. 22

16. ஶைதஸ்ஸாகம் ப்ரஹ்மவிஷயஜிஜ்ஞாஸாதி ஶயாந்விதஃ । ஸ்வஶ்ஶ்தாயீஶநாஶாநம் ஸஶூஶ்ரூஷம் ஷீணயநு ஸஷா ॥

அவர்களோடுகூட பிரஹ்ம ஞாநத்தை அறிய வேண்டுமென்ற விருப்ப முடையவராயும், அரசப்ப ரென்னும் பெயரை யுடையவராயு மிருந்த அந்த மகான், சதா தம் சற்குருவிற்குத் திருப்தி யுண்டாகு மாறு சேவைசெய்து வந்தார்.

செப்பிய முநிவர் தம்மினத் தோடுஞ் செகம்புக ழசுவத்த நாதன், ஒப்பறும் பிரம முணருவான் விரும்பி யொப்பறுங் குருபாற் பணிந்தே, யிப்படி யாவ ளிப்படி மீது மிருப்பவன் குருப்பிரான் கழற்கண், பப்பிய மாநத்த னையனுர் மகிழ்வை மகர்நிச மடையவே புரிவான் 23

குருபணி தலைக்கொண் டார்க்கே குவலயம் பிரம மாகு
மொருபரப் பிரமந் தன்ன துருவமா யொளிரு மென்ப
திருமறை முடியி னோசை யியற்றியே காட்டி னுனல்
திருவர சப்ப னென்னுந் தெய்வமா முநிவ னன்றே. 24

வென்ற வைம்புலச் சசிவன்னன் விண்புக ழுதங்கன்
மன்றி லொன்றிய மாணிக்கந் தத்துவ ராய
வின்ற வன்னெலா மென்னெனக் குருபணி யியைந்தான்
அன்றி ருந்தமெய்த் தவர்களு மஞ்சின ரவன்பால். 25

17. ப்ரஹ்மைவ த்வம் ஜகந்மித்யேத்யேவம் போதிதவாந் குரு: | ஜ்ஞாநம் லப்தவாம்ஸ்தேந ஸ்வரூபம் ப்ரத்யகாத்மந: ||

அந்த முத்தி ராம லிங்க குருவும் (இவரைப் பார்த்து) நீயே பிரஹ்மம், ஜகத்துப் பொய் யென்று போதித்தார். அந்தச் சற்குரு உபதேசத்தினுல் (இவரும்) பிரத்திய காத்மாவின் ஸ்வரூபத்தினை அறிந்தார்.

சுவரு றைந்திடு மோவியஞ் சுவரெனச் சுயமாம்
பவமு தலிய நினைவுகள் பரமென நினைந்தச்
சிவசொ ரூபநீ யாகுதி சின்மய மெல்லாம்
நவமி குமா சப்பனே யென்றன ஞுதன். 26

18. விதேஹமுக்திபர்யந்தம் ஸத்குரோ: ஸந்நிதௌ வஸந் | ஶுஶ்ரூஷயாநந்யபக்த்யா தமாராதிதவாந் குரும் ||

அநந்ய பக்தியாகின்ற சுஶ்ருஷையினுல் அந்தக் குருவை ஆராதித்துக்கொண்டு, விதேக முக்திவரை அந்தக் குரு சமீபத்தில் (நிழல் போல) வசித்து வந்தார்.

அருண்மொ ழியினைக் கேட்டுள மகிழ்ந்தர சப்பன்
றெருண்மி குந்திடத் தெளிதரு நிட்டையே செய்வான்

பொருண்ம லிந்திடு மாரியன் பொலன்கழல் நிழல்போ
லிருண்ம ருண்டிடுஞ் சேவையே துணையென விருந்தான்.

19. 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 । 𑌶𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌦𑌧𑍇 ॥

அதன் பின் சிலகாலம் ஆண்டே வசித்து வரும் போது, உத்தமமான சிவ க்ஷேத்திரத்தில் ஜீவனுள்ள வரை வசிக்க வேண்டு மென்று மநதில் எண்ணினர்.

வந்த காரிய முடிந்தபின் வள்ளலும் பனிபோ
லந்த மின்றிய சிவத்தினி லழுந்தின னதன்பின்
னந்த மாதலத் தண்மினன் சிறிதுநா ளொருநா
ளெந்த மாதலத் துறைவது தனித்தினி நிலேத்தே. 28

20. 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌥𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌹𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌦𑌂𑌬𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஆளுடையார் கோவில் சிரேஷ்டமாம், ஆலாசியம் (மதுரை) அதிபரிசுத்தமாம், சிதம்பர க்ஷேத்திர மிருக்கின்றது, இந்த மூன்றனுள் யாண்டு வசிப்பது சிலாக்கியம் ?

குருந்தை மாநிழற் கொண்டவன் றலத்திலோ குமரி
யிருந்த ரசுசெய் மதுரையம் பதியிலோ வினிய
விருந்து செய்திடு நகையினள் விரும்பிட நடஞ்செய்
யருந்த லத்திலோ வென்றெணி யமர்ந்தனன் யோகில்.

21. 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇𑌽𑌵𑌦𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑌹𑍇𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌮𑌹𑌾𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 ॥

என்று சிந்தையோடு கூடியிருக்கும் இந்த அசுவத்த நாதருடைய ஸ்வப்பநத்தில் மிக ஆதரவோடு நீ ஆலாசியத்திற்கு வருக வென்று ஆஞ்ஞை பண்ணினார் (மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வரர்களுடைய சந்நிதியில் தீபாராதனையையும் தரிசிப்பித்துச் சுவாமி மறைந்தார்).

அன்னைமுன் மவுலி தாங்கி யாசுசெய் நகருக் கின்னே
மன்னுற வருவா யென்ன மலர்ந்துநல் யோகில் வந்தே
சன்னிதித் தீப வாரா தனையுமெய்த் தனையுங் காட்டி
மின்னென மறைந்தான் முன்னர் மீனவ னான கோனே.

22. ஆஜ்ஞயேஶஸ்ய பக்தேஷ்டகாரிண: கருணாநிதே: । ஸ பிப்பலேஶஸ்ஸம்ப்ராப மதுராம் மதுராபுரீம் ॥

KOVILOOR MADALAYAM (NEAR) KARAIKUDI 630 307 (PHONE 436846)

பக்தர்களுடைய இஷ்டத்தினைச் செய்விக்கின்றவராயும், கருணாநிதியாயுமிருக்கின்ற சுந்தரேஸ்வரருடைய ஆஞ்ஞையினால் அந்தப் பிப்பலேச (அரசப்ப) ரும் மதுரமாயிருக்கின்ற மதுராபுரியை வந்து நன்ருக அடைந்தார்.

அடியவ ரெண்ண மெல்லா மங்கொடி முடிக்கு மையன்
கடனிதிக் கருணை யாளன் கவின்மிகும் பெயரை யுற்ருே
படியினி லாணை யிட்ட படியினி லசுவத் தேசன்
னொடியினி லால வாயை நண்ணிதி னண்ணி னுல். [ன்

சென்றவன் சுந்த ரேசச் செல்வனு முமையும் வாழும்,
பொன்றிகழ் கோயிற் புக்கான் பொன்னின்ரு மரையிற்
ருேய்ந்தே, நின்றவண் கரியைத் தந்தை தாயினை நெடுவேற்
றேவை, வன்றவன் மநமு வந்தே வழுத்தியே வணங்கி னுனே.

23. தஸ்யாதக்ஷிணதிக்³பா⁴கே க்ருததாருவாஸதி | வஸந்தம் ஸ கஷிம்ஸ்ரீவதத்த விரம் ஊர்த்⁴வா ||

மதுராபுரியின் தென்றிசையி லிருக்கின்ற கிருத மாலாநதிக்கரையில் உள்ள ஒரு மடத்தில் அவர் அநேக காலம் சந்தோஷத்துடன் வசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

வணங்கிய பின்னர் மன்னும் மதுரைமா நகரின் றெற்கில்
மணங்கமழ் கிருத மாலை மாநதிக் கரையி னேர்பால்
இணங்கிய மடம தொன்றி லிருந்தன னெடுநா ளின்பாய்க்
குணங்களுக் கிடம தான குருவா சப்ப மேலோன். 33

24. தஸ்ய பட்டணாதீசஸ்ய ஜகதாமதிபஸ்ய ச| ஸ்ரீமதோ நாதஸ்ய மீநாக்ஷ்யா: பரப்ரஹ்ம வித்யாக்ருதே: ||

25. இயத்தயாநவச்சிந்நகருணாபூர்ணசேதஸ: | தீநாவநைகசதுரஸ்ய விசித்ரலீலாவிநோதிந: ||

26. ஸுந்தரேசஸ்ய சரிதம் கோவா வர்ணயிதும் க்ஷம: | ருதே தமேகம் ப்ரஹ்மர்ஷிகுலசூடாமணிம் முநிம் ||

அந்தப் பட்டணத்திற்கு இஸ்வரராயும், சகல ஜகத்திற்கும் அதிபராயும், மேலான பிரஹ்ம வித்யா ஸ்வரூபியான மீனாக்ஷிக்கு நாயகராயும்,

இவ்வள வென்று அளவிடக்கூடாத கருணையினாற் பூர்ணமான மனத்தினை யுடையவராயும், ஏழைகளை இரக்ஷிப்பதில் அதிக ஆதரவுடன் கூடினவராயும், ஆச்சரியமான லீலா விநோதத்தினை யுடையவராயு மிருக்கின்ற

சுந்தரேஸ்வரருடைய சரித்திரத்தினைப் பிரமரிஷிகுல சூடாமணியாயுள்ள அந்த ஒரு அகஸ்திய முநிவ ரன்றி யாவர் வர்ணிக்கச் சமர்த்துடையராவர்.

கூடன் மாநகர்க் கிறைவனுய்க் குலவுல கிறையாய்த்
தேடு போறி வுருவமாந் தேவிமீ னும்பை
கூடு நாயக னுகியே கொளுமள விலதாய்
நாடு சேர்த்தயை நிறைந்துள நற்றிரு வுளனுய். 34

எம்மை யேநிக ரேழைக டமைப்புரப் பதுவே
செம்மை யாகிய கடனெனத் திரமுறும் பெரியோன்
அம்ம வாவெனு மற்புத லீலைசெய் யழகன்
நம்மை யாளுடை யிறைபுகழ் நவில்பவ ரெவரே. 35

𑌅𑌗𑌾𑌧𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌵𑌾𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌕𑍍𑌷𑌮𑌮𑍍 ।
𑌲𑍋𑌕𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌵𑌾𑌤𑌾𑌪𑍀𑌲𑍍𑌵𑌲𑌭𑌕𑍍𑌷𑌣𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥

28. 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌵𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌸𑌂 𑌰𑍋𑌧𑌿𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌦𑌰𑍍𑌪𑌨𑌿𑌸𑌾𑌦𑌨𑌮𑍍 । 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌹𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌦𑍁꞉𑌖𑌦𑌮𑍍 ॥

29. 𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 । 𑌦𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑍇𑌶𑌾𑌮𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥

அகாதமா யிருக்கின்ற எல்லாச்சமுத்திரங்களையும் உள்ளங்கை ஜலமாய்ச் செய்வதில் சமர்த்தராயும், லோக கண்கர்களான வாதாபி, இல்வலனைப் பக்ஷணம் செய்வதில் சமர்த்தராயும்,

சூரிய சந்திரர்களுடைய போக்கு வரவைத் தடுத்த விந்தியனுடைய கர்வத்தினைப் பங்கம் பண்ணினவராயும், குற்றாலத்தி லிருந்த விஷ்ணுவைச் சிவலிங்கமாகச் செய்து, துஷ்ட வைணவர்களுக்குத் துக்கத்தினைக் கொடுத்தவராயும்,

உலகத்தினுடைய துன்பத்தை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டுப் பூமியினுடைய தென்றிசையில் வந்து

சமன் செய்தவராயும், தக்ஷிண திக்கி லிருக்கின்ற ஜனங் களுக்கு இதம் செய்யும் பொருட்டு ஈஸ்வரனிடத்தி லிருந்து திரமிட (தமிழ்)ச் சூத்திரத்தினை அடைந்தவ ராயும்,

பிரமநல் விருடி குலத்தினிற் சிரத்திற் பிறங்கிய மணி யெனப் பெரியோன், கரையறு கடல்கண் முழுதையு முளங் கை கதுவுற மாந்திட வுரியோன், இருமுல குறுமுள் ளென் னும்வா தாபி யில்வலர் தமையயி லரியோன், இரவியி னில வின் செலல்குலை மலையை யேப்பமிட் டடக்கிட வுரியோன்.

அரியினை யானுய்ச் செய்தே யவஞ்செய்வை ணவருக் காக,எரியஞ ரிழைத்த மேலோ னித்தரைத் துயரைநீக்க,வுரிய தென் றிசையி னின்றே யுலகினைச் சமமாய் வைத்தோன், பெ ரியதென் மக்கள் வாழப் பெருமன்பாற் றமிழைப் பெற்ரேன்.

30. ஶிவபாவநயா ஸாக்ஷாத் ஶிவஸ்யாபர விக்ரஹ꞉ । நிஜசித்தே ஸதா த்யாத ஶ்ரீ ஸ்கந்த சர ணாம்புஜம் ॥

31. கேநாப்யஸாத்யதபஸா ஸந்துஷ்டாச்சிவ தாஶிவாத் । ஸர்வாதிதாவிஶேஷத꞉ ஸர்வப்ராணிஹா வம் ஜகத்குரு꞉ ॥

“சிவனே நான்” என்னும் பாவனையினுல் சாக்ஷாத் ஈஸ்வரனுக்கு இரண்டாவது ஈஸ்வர விக்கிரகராயும், தமது சித்தத்தில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியருடைய பாதார விந்தத்தைச் சதா தியாநஞ் செய்து கொண்டிருக் கின்றவராயும்,

ஒருவராலும் சாதிக்கக் கூடாதிருக்கின்ற தபசி னுல் சந்தோஷத்தினை யடைந்த ஸ்ரீ சதா சிவனிடத்தி னின்றும் சர்வப் பிராணிகளுக்கும் குருவாயிருக்கும்

தன்மை பெற்று ஜகத்குருவாயும், இருக்கின்ற (அகஸ்திய மகரிஷியையன்றி யாவர்வர்ணிக்கச்சமர்த்தராவர்).

நற்சிவ ஞனே யென்னும் நல்லபா வனையி ஞனே
சிற்சிவ மாகி வேருேர் சிவமெனத் திகழுந் தேவன்
சொற்சுவைக் குமரன் ருளேச் சொந்தமாய்ச் சிந்தைசெய்வோன்
சற்சந ரெவருஞ் செய்யாத் தவத்திஞற் சிவத்தைப் போற்றி.

மகிழ்வினை யுஞற்றி லோக குருவென மண்விண் ணெல்லாம்
புகழ்வினை புரிய வாழ்வோன் புண்ணிய னகத்தி யேசன்
றிகழிவன் றன்னே யன்றித் திரிபுர மெரித்தோன் சீர்த்தி
புகழ்பவ ரெவரே யிந்தப் புரம்பதி ஞலி லம்மா. 39

32. 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌕𑍌 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 । 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍌 𑌮𑍀𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍌 ॥

33. 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍌 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌃 । 𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌲𑌯𑍇𑌽𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ॥

சர்வஜகத்திற்கும் மாதா பிதாக்களா யிருப்பினும், (அரசப்பர்) பாவனு பலத்தின் விசேஷத்திஞல், தமது மாதா பிதாக்களாய மீனுக்ஷி சுந்தரேசுவரர்களே,

பக்தியோடு நாடோறும் நன்ருகப் பிரதக்ஷிண நமஸ்கார ஸ்தோத்திரங்களால் (ஈஸ்வரனேச்) சந்தோஷஞ் செய்வித்துக் கொண்டு ஆலாசியத்தில் இந்த அசுவத்தநாதர் வசித்துக்கொண் டிருந்தார்.

அப்படி வசித்துக்கொண்டு வரும்போது பங்குனி உத்தாத்தில் நடக்கின்ற குருபூஜைக்குக் கோவிலூருக்கு வருஷந்தோறும் போய் வந்து கொண்டிருந்தார். ஒரு வருஷத்தில் குருபூஜைக்கு ஒரு வாரத்திற்குமுன்

சுந்தரேஸ்வரர் வந்து மதுரையின்கண் குருபூஜை நடத்துக அங்குச்செல்லவேண்டாம் என்று உத்தரவு கொடுத்ததை லக்ஷியம் பண்ணுமல் குரு விஷயத்தில் ஈசுவர வாக்கியம் பெரிதல்ல வென்று கருதி மடத்திலிருந்து புறப்பட்டு சந்நிதி மண்டபத்தில் வந்து உட்கார்ந்தவுடன் ஸ்வப்நத்தில் குரவரெழுந்தருளி நீ கோவிலூருக்கு வரவேண்டாம் இவ்விடத்தில் குருபூஜை நடக்கும் நீ அதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம் தடைபடா தென்று கூறித் தெற்கு வாசலி லிருக்கின்ற நாயகர்மார்களுக்கும் இந்தக் குருபூஜையை நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்றும் ஆஞ்ஞை செய்தார். உத்தரவான பிரகாரம் அவர்களும் அவ்வாறே நடத்தி வந்தார்கள்.

உலகனை வருக்குந் தாயாய்த் தந்தையா யொளிர்ந்திட் டாலும்
பலகலை யசுவத் தேசன் பாவனைப் பலத்தி னானே
யிலகனை யத்த னுக்கு மெழிலிறை மீன்க ணாளைத்
திலகமெய் யன்பி னானே திருவலம் வந்து போற்றி. 40

பவமகல் துதியி னானே பலமுறை மகிழ்வித் தாடிச்
சிவமக மெனவே மன்னுஞ் சிந்தையோ டால வாயிற்
றவமுற வாழ்ந்து வந்த சமயம்பங் குனிநன் னாளிற்
சிவகுரு பூசை யெய்திற் செல்லுவன் கோவி லூர்க்கே. 41

பற்பல வருட மிந்தப் படிநடந் திடவே யோர்கால்
சிற்பரன் பூசை சேரச் செல்லுவா னுன்னு முன்னே
கற்பரக் கரிக்கிக் கீந்த கவினிறை யோகிற் றேன்றி
முற்பரன் பூசை யிங்கே முடித்தியங் கேக வேண்டாம்.

என்றருள் புரிந்துங் கேளா தெழிற்குரு விடயந் தன்னின்
மன்றவ னுரையுங் குன்று மாமென மடத்தி னின்றுஞ்
சென்றவன் மண்ட பத்திற் றேவசந் நிதியிற் சேர
இன்றவ னுளத்தின் ஞான தேசிக னிலங்கிக் கூறும். 43

மைந்தநீ கோவி லூரென் மாநகர்க் கேகவேண்டா
மந்தமில் லெனது பூசை யற்புத மாக வேதா
னிந்தமெய்ப் பதியி லேயே யிலங்கிடுங் கவலை யென்னே
சிந்திநின் சிவசொ ரூப மென்றனன் சிவமாய் நின்றோன்.

தென்றிசை வாயில் வைகுந் திவ்விய நாய்க்கர் மார்நீர்
என்றனிப் புதல்வ னுற்றும் பூசையை யிசைமி னென்னு
மன்றிசை நடனன் கூற மகிழ்வொடும் பெருவாழ் வீதா
லென்றவர் பேசிப் பூசை யெழில்பெற நடத்தி னாரே. 45

34. ஸ்வாஶ்ரமே ச மடே ஶம்பும் பங்கஜயநு
தாண்டவேஶ்வரம் । பூஜயித்வா பஹுதிநம் த்யாயநு
ஸ நிநாய வஹுவாஸராநு ॥

கதாசித் ஸ்வப்நமாதேவீ ஸகீபிஸ்ஸஹ்யா
ரூபே ।

(அவர்) தாம் வசிக்கும் மடத்தில் குருபீடத்தில் சம்புவாகிய நடராசரைத் தியாநித்துப் புஷ்பங்களால் பூஜித்து அநேக காலம் வசித்து வந்தார்.

ஒருகால் அவர் வசிக்கும் மடத்தில் மீனாக்ஷிதேவி சகிகளோடு ஸ்வப்நத்தில் வந்தனள்.

தானுறை மடத்திற் றேசிக பீடந் தனினட னேசனைத் திகமு, ஞானமாய் நினைந்து மலர்கொடு போற்றி ஞாதுரா தியகழன் றரிய, மோநமா நிலையி லிருந்திடு காலை மும்முலைச் சயற்கணி யனையும், வானுறை தனது சேடிய ரோடும் வந்தனள் மைந்தன்றன் யோகில். 46

35. த்ருமத்யூராஜகுயஞ்சீம் தாத்ரு ஷ்டா ஸஸ்வ
ஸ்தநாப்ஜவநு । த்ருமத்யேஶ: கூவந்தீ திநே
வீம் ஸா கிம்கரோஸ்யஹம் ।

36. ஸம்ப்ராயாஸ்ய ஶேஷ்ட ந ஸம்ஶேநாயம்

ஶ்ரீ ஸூத꞉ । தஸ்ய புத்ரம் ராஜபுத்ரஸ்ய ஸஹாயம்
ஶிவம் ப்ரியா꞉

37. இத்யுக்தோ பிப்பலேஶோபி விபு
த்தஶ்ச꞉ வஞ்சகம் விடம் | தத꞉ ஸ்ஸ்ஹ்ருதி தம் த்யக்த்வா
ஸுப்ராயம் விடம் ஶடம் ॥

வந்து (அந்த மடத்தி லிருக்கின்ற) குப்பையைக் கூட்டிக்கொண்டிருக்கும்போது அம்பிகையை அந்தச் சகிகள் பார்த்து "சுவாமி கோபித்துக் கொள்வர் வா" வென்று கூப்பிட்டனர். அப்போது, அந்தத் தேவி சொல்லுகின்றாள் நான் என்செய்வேன்?

நமது புத்திரனை அரசப்பன் சுப்பராய னென்கின்ற துஷ்டனோடு சேர்ந்து மடத்தினை அசுத்தப்படுத்தி விட்டான். அதற்காக இந்த மனோ மடத்தினைக் கூட்டுகின்றேன்

என்று சொன்ன வுடன் அந்தப் பரமாத்ம ஞானியாகிய பிப்பலேச (அரசப்ப)ரும் விழித்துக்கொண்டு அதுமுதல் வஞ்சகனையும், விடனையும் இருக்கின்ற சுப்பராயனை விட்டு நீங்கி (வசித்துவந்தார்).

அம்மடத் திருக்குந் தூசெலா மகற்ற வடிபணி சேடியரம்மே,விம்மிய காலங் கடந்ததே விமலர் வெகுளுவர் வாவெனத் தாயும், அம்ம! என் செய்வே னென்மக னரசப்பன் சுப்பரா யனெனுஞ், செம்மையில் விடனொ டணுகியே மடத்தைச் சீரற மிகப்புரிந் தனனால். 47

அதன்பொருட் டாக விம்மனோ மடத்தை யலகிடு கின்றன னெனவே, சுதன்விழி திறப்பத் தேவியு மறைந்தாள் சோகுட னிருந்தெணி மிகவே, யதுமுத லாக வஞ்சக விடனு மவன்றனை விடுத்தறி வானோன், மதன்றனைப் பொடித்த மதுரைநா யகனை மனந்தனி னினைந்துநாட் கழித்தான். 48

38. 𑌏𑌵𑌂𑌗𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌬𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌿
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 । 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾
𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌶𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

39. 𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌿 ! 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌤𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂
𑌶𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌨𑍀𑌰𑌸𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ॥

40. 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑍀𑌰𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌵𑌾
𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑌾𑌯𑍁𑌕𑌃 । 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑌾𑌚𑌃 𑌮𑍀𑌨𑌾
𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇𑌶𑌯𑍋𑌃 ॥

இவ்வாறு நீண்டசென்றபின் காலயுக்தி வருஷம் கார்த்திகை மாசத்தில் அவரது ஸ்வப்நத்தில் சுந்தரேஶ்வரர் தேவியோடு வந்து கூறினர்.

ஹே தேவி! உன் புத்திரனுல் பூஜை செய்யப்பட்ட சருகான பத்திரத்தைப் பார் என்று கூறியதும் தேவியும் புத்திமானுகிய புத்திரனுல் யாது செய்ய முடியும்?

புஷ்பத்தோட்டமோ மழை யில்லா திருப்பினும் தண்ணீர் இறைப்பதற்கு (இவனிடம்) பண மில்லாததனுல் காய்ந்திருக்கின்றது. (இவனுல் யாது செய்ய முடியும்) என்று இவ்வாறு கூறிய மதா பிதாக்களாகிய மீனுக்ஷி சுந்தரேஶ்வரர்களினது வார்த்தையினைக் கேட்டு.

கழித்திடு காலை கார்த்திகை மதியிற் காளயுத் தியிலிறை யினையோ, டெழத்திரு மடத்திற் போற்றியே யிருப்ப விறைவியை நோக்கியே யிறைவன், செழித்திடு முனது குமரன்செய் பூசை செவ்விதிற் காணுதி சருகே, யொழித்தெனக் கலரு மலரிலை யெனவே யொப்பிலா வெனதனை யுரைக்கும்.

என்னுயிர் நாத வவன்செய்வ தென்னே யின்மலர் நந்தன மெல்லாம், மின்னலே யிலது காய்ந்தன நீரை மேலிடக்கூலியு மிலனே, யின்னவன் மீது குற்றமென் னெனவே யின்புட னிசைத்திட விறைவி, கன்னலின் மொழியிற் கரைந்தபோற் கரந்தான் கயற்கணி பங்கனு மெங்கோன்

41. 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌮𑌠𑌾𑌯𑌿𑌨𑌮𑍍 । 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌾𑌯𑌕𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍 ॥

42. 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌸𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌲𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍇𑌚𑌯 𑌆𑌦𑌰𑌾𑌤𑍍 । 𑌪𑌾𑌲𑌯 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 ॥

43. 𑌇𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 । 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌕 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌚𑌃 ॥

44. 𑌅𑌪𑍈𑌕𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌤𑌾𑌯𑌿𑌵𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌾𑌯𑌕 । 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌷𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌃 ॥

ஸ்வப்நத்தினின்றும் சஹஜமாக விழித்துக்கொண்டு அந்த மடத்திற்கு நாயகனுயிருக்கின்ற கிருஷ்ண நாயக்கனை போதீச(அரசப்ப)ர் அழைத்து (அவனுக்கு) தர்மத்தைப் போதித்தார்.

இந்தப் புஷ்பச்செடிகளை நாடோறும் இறைவைத் தண்ணீரால் ஆதாவோடு பரிபாலிப்பையேயாயின், அதனுல் உனக்கு நிகரில்லாத புண்யமும் சுகமும் கிடைக்கும்

என்று கூறியதும், அவனும் மநமின்றி அங்ஙனமே (செய்வேன்) என்று கூறினன். இவ்வாறு

அநேக முறை கூறியும் அவன் அவரது வசநத்தைக் கேட்டுச் செய்ய வில்லை

ஒரு திநத்தில் அரசப்பர் கிருஷ்ண நாயக்கரை அழைத்து என் இதமான வார்த்தையினை நீயேன் கேட்க வில்லை

அற்புத மிதனைக் கண்டுகேட் டுணர்ந்த வையனும் பாபாப் புடனே, பொற்புறு மடத்தி னதிபதி யாகப் புகல்கரு நாயகற் கூவி, நற்பர தரும முணர்த்தியே யிந்த நந்தந வநத்துறை மலரைச், சிற்பரன் கொளநன் னீரினல் விருத்தி செய்திடி னுய்திட லெளிதே. 51

நின்னுடைக் குலத்திற் கின்பமும் புகழு நின்றனக் களவிலா வறமும், மன்னுறு மெனவே மநமிலா ஞகி மற்றதைச் செய்வலென் றகன்றூன், பன்னுறத் தவனும் பலமுறை கேட்டும் பதிரனு மெனவுறை காலை, யன்னவற் கூவி யிதமொழி யிசைத்து மையநீ கேட்டிலை யென்னே. 52

45. ஜதி வஹுதா தெநொக்ஷகரொஈதி ஶ்ரேஷா வசஸ் | வாவா வரம் சவா வசவி ந உஶ்ருயவி கஉருணா ||

46. வசிவருவஹா நந்தம் வகெக்ஷ்ரவஶ்ரம் கதருரஷூவி தெ வவஃ | ஜதி சவஹாய ஶாமெஉ சவம் ஶுசியாஶ்ரவயவசிவருகடு ||

47. யதி ஸத்ரம் வவஷெஸ்ரரஸ் விஶ்வாஸஶ்ச ஹவெநஉ | ஜதுக்ஷஸ தஉா க்ருஷ்ண நாயகொ ஜொஷஉநதஃ |

48. மதொவஉத தவாக்ரம் ஷீதா ஷீதா கதூநதஃ | ததொஹஃ வெஉவஷி... வொ யிநாயொவருமாஹீவடு ||

கோவிலூர் ஆண்டவர் A. No. 10159 Q1:4173

49. ஶிவாலயஞ்து விஜ்ஞாய மீநாக்ஷீஸுந்தரேஶயோ: | ஸந்நிதௌ ஸ்வாமிபாதாஸ ஸ்வர்ண வி நயாந்வித: ||

50. ஸுந்தரேஶ தயாஸிந்தோ விஜ்ஞப்திம் ஶ்ருணு காரிகாம் |

என்று கேட்க, அவனும் அவ்வாறே செய்கின்றே னென்று பொய் வசனம் கூறினன். அப்போது வாக்கி னல் மட்டும் சொல்லுகின்றாய் செய்கையினல் காண்பிக் கின்றா யில்லை.

ஆனதால், முன்போன்று பொய் கூறேன் உமது வசனத்தின் பிரகாரம் அவசியம் செய்கின்றேன் என்று உன் நாதனன ராமனிடத்தில் ஆணைவைத்துப் பிர மாண பூர்வகமாகக் கூறுவாயாயின்,

உன் வார்த்தையில் எனக்கு நம்பிக்கை வருமெ ன்று கூறினர்; அந்தக் கிருஷ்ண நாய்க்கன் அக்கால் ஒன்றும் பதிற் கூருமல் வேறு சித்த முடையவ னய்ப் போய்விட்டான்.

அதன் பின் தன் வாக்கியத்தினைப் பிரீதியோடு கேட்டுப் பதிற் சொல்லாமற் போனதை அறிந்து, மந தில் வியசநத்தோடு போதிநாதர் (அரசப்பர்) சிவனை அடைந்தார்.

ஆண்டுச் சிவாலயத்தினை (அடைந்து) மாதா பிதாக்களாகிய மீனுக்ஷி சுந்தரேஶ்வருடைய சந்நிதி யில் விநயத்தோடு நமஸ்கரித்துப் பிரார்த்திக்கின்றார். சுந்தரேஶ! தயாசிந்துவே! என்னுடைய விண் ணப்பத்தைக் கேளும் (என்று)

என்னவே பின்னுஞ் செய்குவ னெனப்பொய் யியம்பிட வாக்கிஞ லலது, நன்னெறி யதனிற் காட்டிலை யினிப்பொய் நவில்கிலன் முன்னென வின்னே, செந்நெறி யதனைச் செய் குவ னெனவே செங்கல்வ ராயன்மே லாணை, சொன்னபின் னினது மொழியினிற் சிரத்தை தோன்றிடு மெனத்தவ னவ னும். 53

ஒன்றுமே யுரையா தெழுந்துதன் னிருக்கை யொன்றி னன் றனதுரை மகிழ்வா, யன்றவன் வினவி மறுமொழி யுரையா வதுதனை யெண்ணிநொந் தறிஞன், சென்றிறை யிறைவி செல்வநற் கோவிற் றிருமுனே வணங்கியே போற்றி, நின்றருங் கருணை நாதனே! நிமலா! நின்மக னுரைப்பதைக் கேட்டீ. 54

வ॒ரா வ॒ரா வஸ॒ரா த்ரோ ஸ்ஜ்ஜ ஙிமுரஹீதா ஶ்ரிவ கவயா ॥

51. வத॒ஷ்ஷிவியா ஸ்ரீஙாஸ்வயா வஸ த்ரோ ஆஜ தாயஜி । ஹவதா வரிதம் வ௵வ௰ ஸவ௰ வஸத்ரோ யதீஶ்வர ॥

52. ஐஜாமதாவஜா நஸ்ர தவ ஸ்தாஜ்ஜ க்ருஷ்ண நாய காஜ் । கிஞ தவஸ்ரோ ஸ்த॒ வாயா வ ஹ௵யவீ ஓ॒ஃவஓாயிநீ ॥

சிவனே! பூர்வத்தில் திரிபுராசுராதிகளை நீர் சம் ஹறித்ததும்,

64 வித மான லீலைகளை நீர் செய்ததும், நீர் முன்னம் செய்திருக்கின்ற காரியங்கள் எல்லாமும் சத்தியமா யிருக்குமாயின்,

கிருஷ்ண நாயக்கனிடத்தி லிருந்து எனக்கு வந் திருக்கின்ற அவமானம் உமக்கு வந்திருக்கின்ற தாகும்,

இன்னும் விசேஷ துக்கத்தைக் கொடுக்கின்ற பாதையும் அவனுக்கு உண்டாகட்டும்,

முன்றிரி புரத்தை யிரித்தது மறுபான் முக்கிய நான்குமா லீலை, யன்றிநீ யியற்றி யருடிரு வாடலனைத்துஞ்சத் தியமெனி லையா, வென்றனி மொழியை யிகழ்ந்தது நாய்க்கனினியநின் மொழியிகழ்ந் ததுவே, யின்றவன் றனக்கிங் கிடும்பையைச் சிறிதே யியற்றினு லன்றியே யறியான். 55

53. இதி விஜ்ஞாப்ய பிதரௌ மீநாக்ஷீஸுந்தரேச்வரௌ | ஸ்வநிவாஸம் ஸமாஸாத்ய அச்வத்தாதீச்வரஸ் ஶிவௌ ஸ்மரந் ||

54. ததஶ்சைவ கதிதா காலிதூர்யா க்ருதாஹ்வயே ஹாஸதா | வத்ஸரே ஸ்வகதே மாஸி ஷோடசகே திநே ||

என்று மாதா பிதாக்களான மீனாக்ஷி சுந்தரேசுவார்களிடத்திற் றெரிவித்துத் தம் மடத்திற்கு வந்து அசுவத்த அதீசர் (அரசப்பர்) அவர்களை ஸ்மரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அதன்பின், முற் புகன்ற வருஷம், மாதம், 16-ந் தேதியில், ஆச்சரியமான சிற்சில லீலை சிவனுற் செய்யப்பட்டது.

எனமொழிந் தமல னிருபதம் பணிந்தங் கிருங்கயற் கண்ணியைப் போற்றித், தனதரு மடத்தி லுறைந்தன னகச் சமாதியிற் சிலநாட் கழிப்பக், கனதனு மலைய னற்புத மாகக் கருதிடு மாடலைப் புரிந்தான், முனமுரை வருட மதியினிற் றேதி மூவைந்தின் முந்திடுங் காலை. 56

55. க்ருஷ்ணநாயகபார்யாயா: ஸ்வப்நே ஜநா: கேசந | ஊசுஸ் த்வத்பர்த்தா ஸ்வாமிநாயகஸ்யாவமாநந கரோத்யத: ||

56. ததஸ்தம் ஹந்துமாயாதௌ மீநாக்ஷீஸுந்தரேஶ்வரௌ | இத்யஸ்மாபி: ஶ்ருதம் தஸ்மாத்த்வத்பதிம் கோபநம் குரு ||

கிருஷ்ண நாயக்கனுடைய பாரியையின் ஸ்வப்நத்திற் சில ஜனங்கள் வந்து உன்னுடைய புருஷன் அரசப்பரை அவமானஞ் செய்தான்.

அதனால், அவனைக் கொல்லுவதற்கு மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வரர்கள் வருகின்றார்களென்று நாங்கள் கேள்விப்பட்டோம். ஆகையால், உன்பதியை ஒளித்து வைத்துக்கொள்

குறையுறு நாய்க்கன் பன்னியின் கனவிற் கூட்டமாய்ச் சிலபெரி யவர்வந், தறைகுவர் நினது கொழுநனு மரிய வரசப்பர் மொழியவ மதித்தே, யுறைதலி னவனைக் கொன்றிடற் காக வுமையுடன் சுந்தரன் கூடி, நிறைவுற வருவ னென்று யாங் கேட்டே நின்றிருக் கணவனை மறைத்தி. 57

57. இத்யேவம் ஸ்வப்நே ஸா வ்ருத்தாந்தம் ஶ்ருத்வா க்ஷணே | ததைவ ஶிவிகாரூடா ஸா ஶ்ரீஸுந்தரேஶ்வரம் ||

58. க்ருஷ்ணாத்ரேயாய ஸஹஸா ஸம்ஹ்ருத்ய ஸ்வப்நே ஸா | தத்ஸர்வம் ஶ்ராவிதவதீ ஸுஹ்ருத்ப்ராந்தே ஸ்திதா ||

59. ததஶ்சாபஶ்யத தத் ஸ்வப்நே விலோசநவதீ ஶிவம் | ஸைந்யைர்நாநாவிதைர்யுக்தம் வீஜ்யமாநமிவ ‖

60. ஹஸ்தாவபி ச தத்ருஷ்டம் ஸம்வீக்ஷ்ய ச நாகரா: | ததைவ ஹ்ருஷ்டாஸ்தவ ச ததேத்யக்ஷிவஹஸ்தாநு ‖

61. ஶ்ரீமத்ஸ்வஸ்வஜீவம் ஸ்வம் யதோநிஷ்டவாநபி | அஶ்வத்தம் ததோத்ய ஸ்வாம் ப்ரஹ்ருஷ்டம் பாவயதீஶ்வர ‖

62. ஶ்ரீமதாவித்ய ஸ்வர்க்கவாம்ஸ்வ தத்ர்க்ஷாதம் ப்ரதிஸ்வயம் | ஜாம் முக்ஷீக்ருத்ய கேலேநவம் ரணாய ச க்ருதோத்யோகே ‖

63. ஶிவாவஹஶ்சாதேவம் கிம் வாத்ருஜ்ஞஸி தயோ: க்ருய: | இதி ப்ரத்யுத்தரதோஷாதிவ த்ருஷ்டா ஸந்துஷ்டித: ‖

64. ததா ஸ்வஹாயாஶ்சாக்ரம் ஶுப்ராஸாஸந க்ருஷ்ணநாயக: |

என்று சொன்னதுபோல, அந்த ஸ்வப்நத்தில் அந்த க்ஷணத்தில் அவ்வாறே பல்லக்கிலேறிக் கொண்டு சைந்யங்களோடு மீனாக்ஷி சுந்தரேஶ்வரர்கள் வருகின்றதை அவளும் பார்த்தாள்.

உடனே அவள் எழுந்து பரபரப்போடு அந்த விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகின்றதற்காகச் சீக்கிரமாய்த் தன் பர்த்தாவின் சமீபம் வந்தாள்.

அதற்கு முன்பே அவன் ஸ்வப்நத்தில் விமாநத்தில் ஏறிக்கொண்டு சைந்யங்களோடு தெற்குச் சின்னக்கடைவீதியில் மீனாக்ஷி சுந்தரேஶ்வரர்கள் வருகின்றனர் போலும்,

அதனைப் பார்க்கின்றதற்குப் பட்டணத்து ஜனங்கள் கூட்டம் கூட்டமாய்க் கூடியிருப்பது போலும் இவன் பார்த்திருக்கும்போது கூறுவதுபோல அவ்விடத்து ஒரு சிவ பக்தன்,

தன் சமீபத்தில் வந்து (அடே கிருஷ்ண நாயக்கா!) நீ எதனால் அசுவத்தேச (அரசப்ப)ரை நிந்தனை செய்தாயோ அக்காரணத்தால், உன்னைக் கொல்வதற்கு மீனாக்ஷி சுந்தரேஶ்வரர்கள்,

இதோ வருகின்றார்கள் என்று சொன்னதைக் கேட்டு அவனுக்கு இவன் 'என்னை ஒரு பொருளாக எண்ணி என்ன காரணத்தினால் இவ்வாறு யுத்தத்தின் பொருட்டு யத்தநஞ் செய்தார்கள் ?

அவர்கள் கோபத்திற்கு நான் பாத்திரமாவேனோ வென்று பிரதியுத்தரம் சொன்னது போற் கண்டு நன்கு விழித்தான்.

அவ்வாறே பாரியையும் சொன்னாள். (அதனை) கிருஷ்ண நாயகன் கேட்டு

என்றது போலு மிருவருஞ் சிவிகை யெழுந்தருள் கோல மா யக்காற், கொன்றிடுஞ் சேனை சூழ்தா வரவுங் கொடுமையாய்க் கண்டுளம் பதைத்தே, தன்றனிக் கணவற் குரைத்திடவவன்றன் சய்யையை யணுகியே நிற்ப, வன்றவன் றானுந் தன்னுடைக் கனவி லருவிமா நத்தினி லேறி. 58

சேனைகள் சூழத் தென்சிறு கடையின் றெருவினில் வருமிறை யிறைவி, தானைகள் காணப் புரத்தினர் குழுமித் தனித்

தனி யீட்டமாய் நிற்பத், தானதைக் காணு மமயத்தோ ரறி ஞர் தன்னிடம் வந்தடே கிருஷ்ண, ஊனவ வசுவத் தீசருக் கிடும்பை யுஞற்றிய காரணம் பற்றி. 59

நின்றனைக் கோறக் கயற்கணி கேள்வன் நிகழ்ந்திதோ வந்தன னெனவே, யென்றனைப் பொருளா யெண்ணியே யிறைவ ரிங்கமர் விளைத்திட வருதல், நன்றுகொ லடியே னவர்திருக் கோப நாடிட வுரியனோ நல்லோ, யென்றவன் மொழியும் பொழுதினில் விழித்தா னிவளுந்தன் கனவினை யிசைத் தாள். 60

மயா நங்கீக்ருதே தஸ்ய வாக்யே ஸாவமாநித: ॥

65. ஆச்வேத்யஶ்ஶிவேசவாதீதி ஹாதி தத்ஶிவ: । ஸம் ஸூசயதி தத்வ்ருத்தம் மயி பாயா வசஸ்ஸரஃ ॥

இதி ஸஞ்சிந்தயந் ஸ்வவ்யஸநேந க்ருஹே வஸந் ।

66. ததஸ்து மாஸி ஷட்விம்ஶே திநே தஸ்ய ஶரீரகே । ஸமுத்பூதவிஷூசிரோகாத் ப்ராணாந்தம் ப்ராப்தவாநஸௌ ॥

நான் அரசப்பருடைய வாக்கியத்தை அங்கிகரியா மல் அவமானஞ் செய்தே னல்லவா?

(அதற்காக) அரசப்பர் பரமசிவனிடத்தில் தெரி யப்படுத்தி யிருப்பர் என்று விளங்குகின்றது. அத ஞல், அந்த விருத்தாந்தத்தை நஷ்ட பூர்வகமாகச் சிவன் அறிவிக்கின்றுர்.

என்று மநதில் சிந்தித்து வியசநத்தோடு கிரகத் தில் வசித்து வந்தான்.

அதன் பின், அந்த மாதம் 26 வது தேதியில் அவன் தேகத்தில், வாந்தி பேதி யுண்டாயிற்று. அத ஞல், அவன் பிராணுந்த மாகும்படியாய் விட்டான்.

கேட்டுள்ங் கலங்கி யசுவத்த முநிவன் கிளர்மொழி மறுத் ததா லவனும், வாட்டிட விறைவன் பக்கமே யுரைத்த வன்மை யா லெனக்கொரு துயரந், தீட்டிடு மென்னுத் திகில்செறிந் திருப்பத் தேதியோ ரிருபஃ தாறில், நாட்டிய மதியில் விடு சிகை காண நமன்வரு நிலையினி லிருப்ப. 61

67. ஸி ஞ தஸ்ராஜ நிகூரஷெ வெவுகணு

ஞொரூ தஸ்ஹா ॥

68. ஶு ஶெவதக் கூரவயாவிஷெஶூதே

ஶஃ விதாஶ ஶிவள । ஹுணஶ் ஹாயஷூயா

ஶாஸ ஸாஂஶஸ்வாஜிநு ஓயா நியெ ॥

69. சுஶுஜெதாவதீபரிக்ஷா ஶா ஹநூாஃ கூரஷ்ண

நாயகஶு ।

பின்னும், அவனுடைய நிலத்தில் விளைந்திருந்த நெற்களும் சதா திருடர்களால் நாச மடைந்தன.

இவற்றை யெல்லாம் கிருபையோடு கூடிய அர சப்பர் கேட்டு மாதா பிதாக்களாகிய மீனுக்ஷி சுந்த ரேஶ்வரர்களிடத்தில் நமஸ்கரித்துப் பிரார்த்திக்கின் றுர். சாம்பமூர்த்தியாகிய தயாநிதியே!

கிருஷ்ண நாயக்கனுக்குச் சிக்ஷை பண்ணினது போதும். அவனைக் கொல்ல வேண்டாம்;

அன்றியு மவன்ற னிலமெலாம் விளைந்த வனைத்தையுங் கள்வர்கொண் டேக, வென்றவன் கேட்டுக் கருணையால் வெ தும்பி வேண்டினன் றந்தையா மிறையை, இன்றனிக் கருணை யெழினிதி மதிய வெனதனை பங்குறை யிறையே, பொன்ற வைத் திடுத லழகல பொறுத்தி போதுமால் கடிந்தது புகழே.

நாயிஷுதஂ தஸ ஹநநஂ வஶிவஷுஂ ஶா

யாஂ விநாஶயா ॥

70 விஜ்ஞாபிதொவம் யதா வதிவ்யம் நிஜ மார நிஜாஜ்ஞயா । தத்ருஹாமொ ரொகமுக்தொ பூத்வா க்ருஷ்ண நாயகஃ ॥

நான் முன் பாதை வரவேண்டு மென்று தெரிவித்தேனே யன்றி அவனைக் கொல்லும்படி தெரிவிக்கவில்லை

என்று இவ்வாறு தெரிவித்துத் தம் ஸ்தாநம் வந்து சேர்ந்தார். அதன் பின் கிருஷ்ண நாயக்கன் ஈஶ்வர கிருபையினால் ஆரோக்கியத்தினை அடைந்தான்.

அடியனேன் முன்ன ரறிவினை யுணர்த்தி யதஞ்செய னன்றல வெனவே, யடியினி லுரைத்த தன்பர்தம் விருப்பாலையநீ மறந்தனை யருளென், றிடாறு பெரியன் மடம்புக னொடியி லீசனார் திருவரு ளதனான், மிடியறு கிருஷ்ண நாயகன் றெளிந்து மேனியுஞ் சுகமுற மிளிர்ந்தான். 63

71. ததஸ்ஸாயிம்ஶாஹி தினெ ரவி வாஸரெ । தினெ ஹ்ரகஷிணஸ்யாஞ் வீதாம் ஸஜ்ஜாதயொதிமயஃ ॥

72. தஸ்மாமொக்ஷாஸ்த்வதிஃ க்ருஷ்ண நாயகஸாத ராஜ । வஹ்வு கார்ஶ்மி கிம் கவஸம்தம் வள விம்கம் ஸூர ॥

73. ஸமாக்ஷ்வஸத்ய கவம் ஸாஸநாத்ருதவாநுகிஶ । தஜ்ஜ்ஞாவிதஜ்ஞஸ்ய ஸந்நியாநெ ஶாவாஸயா ॥

74. ததஸ்து ஜநிமொரமஸ்வ க்ருஷிநஷிஸ்வ மவிம்ணஃ । வாநஸ்க்ஷெத்ராமஸாம் த்யமம் பரிவள ஹாயிம்தவா நஹம் ।

75. ததஸ்ஸ்வஸ்கமொரமொமஹிநம்ராத்யஸநெ ஹ ஐத்யஃ । கஸ்ஸ்வெஸ்வவஸ்ஸ்வா தத்ராத்ரள க்ருஷ்ண நாயகஃ ॥

76. ரணாயோத்யமதிம் ஸ்வப்நே மீநாக்ஷீஸுந்தரேஶயோ: | ஸ்வப்நத்ருஷ்டாம்ஶ்ச நிஜசேஷ்டாம் பா⁴ர்யா ஜநிஞ்ச தாம் ||

77. க்ருஷிநஷ்ட்யாதிகம் வாக்யஸ்வதேஶஸ்ய ச ஸம்ப⁴வம் | ஶ்ருத்வா ச நிஶ்சயம் க்ருத்வா ஸந்நிதௌ ஸம்ப்ரார்த்²யஹோ: ||

அதன் பின் சித்ராத்திரி வருஷம் ஆனிமீ 1௳ யில் தெற்குக் கடைவீதியில் இருவரும் சந்தித்தார்கள்.

அப்பொழுது அரசப்பர் அவனைப் பார்த்து க்ஷேமமா? பூர்வ விருத்தாந்தத்தை நினைத்துக்கொள் என்று ஆதரவோடு கூறினர்.

என் வாக்கியததை அவமாநஞ்செய்து என்னை அனுதரவு செய்தாய்; அதனால் வியசநத்தோடு சுவாமி சந்நதியில் நான் தெரிவித்தேன்.

அதனால் கொர்வியாகிய உனக்கு வாந்தி பேதியும், நெல் நஷ்டமும் உண்டாயின. (அதைக் கேள்விப்பட்டு) மீண்டும் உனது ரோகம் சாந்தியாகும் பொருட்டுச் சுவாமி சந்நிதியில் பிரார்த்தித்தேன்.

அதனால் நீ ரோகத்தினின்றும் பிழைத்தாய்; இதிற் சந்தேக மில்லை யென்று கூறிய அந்த அரசப்ப சுவாமிகளுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு அந்த ராத்திரியில் கிருஷ்ண நாயக்கன்,

தன் ஸ்வப்நத்தில் மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வரர்கள் யுத்தத்திற்கு வந்ததாகக் கண்டதையும், தன் பாரியை, ஸ்வப்நத்திற் கண்டு வந்து சொன்னதையும், தனக்குப் பேதி உண்டாய்ப் பிராணன் போகும்படி வந்ததையும்,

நெற் கொள்ளை போனதையும், அரசப்பர் கூறிய வார்த்தையையும் ஆலோசித்து நிச்சயஞ் செய்தான். மகாப்பிரபு வாயும்,

சித்திராத் திரியி லானியின் முதலிற் றென்கடை வீதியி ஞய்க்கன், சித்தனு முநியைக் கண்டடி பணிந்து சிரங்கரங் குவித்துமெய் நடுங்கிச், சித்திரப் பதுமை யொத்தபின் னவ னைச் சித்துரு விறையவ னேக்கிப், பத்தனே சுகிகொன் முன் கதை நினைத்தி பாலந மென்மொழி பயிலாய். 64

ஆதா மிலதங் கிருந்ததாற் றுயா மணுகுக வெனவா னுமைபா, லோதவு முனக்குப் பலவகைத் துயா மொன்றிய ததுசெவி கொடுயான், சீதள வுளத்த ஞகியே தயையாற் செ ன்றுரைத் திடப்பிழைத் தனையா, லேதிதி லைய மென்னவுங் கேட்டங் கிணையடி வணங்கியே யேகி. 65

அன்றிா வவனுந் தன்னினை வெழுந்த வையனு மம்மையு மமர்க்காய், வென்றதுந் தனது நாயகி கனவில் விளங்கிய வற்புத மதுவு, மின்றனுக் கடைந்த பெருந்துய ரதுவு மிரும் வய னெற்கள வதுவும், வென்றவன் புலத்தை யுரைத்தது மாய் ந்து வியப்பினை யெய்தியே மிகவும். 66

78. ஜயஜெகா ஹாதி ஸீமா விதூா ஹகெஷ காஷிணஃ। ஐதெஹூதஷிதஂ ஸவஹஂ விஸிவஹா ஷூாவயஜவஷய ॥

79. ஸாவஂ ஷிதெய த௩ாஷி ஜிதீய ஜிவ வெஸ ஶிவஃ। ஷிஜாஷெ ஷவஷா தாஷூதெஷூ ரஃவாவ ஹ ॥

பக்தர்களுக்கு இஷ்டத்தைச் செய்கின்றவராயு மிருக்கின்ற சுந்தரேசுவருடைய விசித்திரமான லீலை யென்று (நிச்சயஞ் செய்து) இந்தச் சரித்திரம் யாவற்

றையும் (ஒரு புத்தகத்தில்) எழுதித் தான் வைத்துக் கொண்டான்.

இவ்வாறிருக்கும்போது, அந்த மாதம் 22-ந்தேதி இரவில் அரசப்பனது ஸ்வப்நத்திற் பரமசிவன் சித்த ரூபியாய் வந்து கூறினர்.

அன்பருக் கன்ப னுகியே விரும்ப லடைவிக்கும் பரம
மாம் பிரபு, தன்பெரு லீலை யிஃதெனத் தேரிச் சரிதைகண்
முழுதையும் வரைந்தே, பொன்பொதி யெனவைத் திருந்தன
னுகப் போதினி லிருபஃ திரண்டின், முன்பரன் பெரிய சித்
தனுய்த் தோன்றி மொழிந்தன னசுவத்த முநிக்கே. 67

80. [illegible]

81. [illegible]

82. [illegible]

83. [illegible]

84. [illegible]

உனக்கு மகா விஷ்ணு மாமன், அந்த விஷ்ணு பக்தன் (உனக்கு) மைத்துனன், உனது மைத்துனனான கிருஷ்ண நாயக்கனிடத்தில் என்னுடைய திருவிளையாடல் புஸ்தகம்

இருக்கின்றது; அதை வாங்கி நீ பார் என்று கூறியதற்கு அரசப்பர் பதிற் கூறுகின்றார். அவனிடத்தில் அந்தப் புஸ்தகம் இல்லை என்னிடத்தி லிருக்கின்றது; நான் திருவிளையாடலைப்,

படித்து முடித்தேன் என்று சொன்ன பின், பரமசிவன் மீண்டும் அரசப்பரை விளித்து அந்தப் பழைய திருவிளையாட லன்று, இது புதிதாயும்,

உன்னிமித்தம் செய்ததாயும் என் சரித்திரமாயும் 65-வது என்று பெயருடையதாயு மிருக்கின்ற திரு விளையாடற் புத்தகம் அவனிடத்தி லிருக்கின்றது அதனை வாங்கி நீ பார்.

மற்றும், உன் புஷ்பத்தோட்டத்தில் இருக்கின்ற எல்லாப் புஷ்பங்களையும் அபகரித்துக் கொண்டு போகின்றான் சுப்பராயன்; அதையும் பாரென்று சொல்லிப் பரம சிவன் மறைந்தார்.

குமரனே நினக்கு மாறனி மாமன் கொண்டலுக் கவன்
மக னதனு,லமருறு முறையின் மைத்துன னுய்க்க னவனிடத்
தென்விளை யாட, லமைதரு மேடொன் றுளததை நீயு மன்
பொடுங் கொணர்ந்துநோக் குதியென், றெமன்றனை யுதைத்த
வெம்பிரா னுரைப்ப வின்றவ னதற்குரை புரியும். 68

ஐயநீ யுணர்த்து மரியவே டதுவு மவனிடத் தில்லையிம்
மடத்தின், மெய்யுற வுளதிங் கதனையு மோதி மிளிர்தர முடித்
தன னெனலுஞ்,செய்யவ னியம்பு மைந்தகே ளிதுவுஞ்சென்ற
நம் மாடலன் றுனக்காய்ச், செய்யரும் புதிய திருவிளை யாடற்
செப்பறு பத்தியைந் திலதே. 69

எனப்பெயர் வாய்ந்தங் கிலங்கிடு மவன்பா லெழிலதைக் கொணர்ந்துநீ காண்பாய், தனிப்பல மலர்க ணிறைந்தநந் தநத்திற் றன்னுளப் படிசுப்ப ராய, னுனிப்புகுந் தலர்க ளொருங்கு கொண் டேக லுன்னிலே கா ணுதி யெனவே, மநப்பகை கடந்த முநிவன்முன் மொழிந்தான் மறைந்தனன் மங்கையோர் பங்கன். 70

85. அதோத்தாயோஷஸி சிவம் த்யாயந்நச்வத்த நாயக:| புஷ்பாராமம் புஷ்பஹீநம் த்ருஷ்ட்வா விஸ்மித மாநஸ: ||

86. க்ருஷ்ண நாயக மாஹூய புஷ்பாராமம் ப்ரதர்ச்ய ச | ஸ்வப்நோக்தம் சாவதத்தஸ்மை ஸமாஹ ஸ வசோத்தரம் ||

அதன்பின் அசுவத்தநாயக (அரசப்ப)ர் உஷத்காலத்தில் சிவனைத் தியாநஞ் செய்துகொண்டு எழுந்து புஷ்ப மின்றி யிருக்கின்ற தோட்டத்தினைப் பார்த்து ஆச்சரிய முள்ள மநத்துடன் கூடினவராய்,

கிருஷ்ண நாயக்கனை அழைத்துப் புஷ்பத்தோட்டத்தைக் காண்பித்து ஸ்வப்நத்தில் (பரமசிவன்) கூறியதனையும் சொன்னார். அதனைக்கேட்டு அவன் பதிற் கூறுகின்றான்.

மறைந்ததும் பரனை நினைந்துளைந் துருகி மலரிலா நந்தன நோக்கிச், சிறந்தவற் புதத்தை யுறைந்தருங் கிருஷ்ணச் செல்வனை நொடியினிற் கூவி, மறந்தனை யென்னே மலரிலா விதனை மலர்க்கணுற் காண்டியென் றிரவி, னிறந்தரும் பெருமனுற்றது முரைத்த நின்மல மொழியையு நிகழ்த்த. 71

87. கிமிதம் விச்வஸ்த நாத புஷ்பம் ஸ்யாத் கதம் க்ருதம் | நந்வேதத் ஸர்வம் ஹந்தாஸ்மி ஸர்வதோऽயம் யந்த்ர வேதிதம் ||

88. பவதா த்வத்விதேந மீநாக்ஷீஸுந்தரேஶ்வரௌ । தந்நிஶ்சய யதா யொத்ஸ்யமாநௌ யத்வத்ஸ்வப்நே ॥

ஹே அசுவத்தாத(அரசப்ப)ரே! இஃது ஆச்சரியமா? முன் நான் உங்களை அவமானம் செய்ததற்காக சுவாமி சந்நிதியில் என்னைச் சிக்ஷிக்க வேண்டுமென்று,

வியசந மநதுடைய உங்களால் தெரிவித்த பிரகாரம் அதைக்கேட்டு (எனது ஸ்வப்நத்திலும் என் சமுசாரத்தின் ஸ்வப்நத்திலும்) மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வரர்கள் (சகல சைந்யங்களோடும்) யுத்தத்திற்கு வந்தார்கள். அதற்கு மேல்,

என்னுயி ரிறைவ விஃதிறும் பூதே யின்னமுங் கேட்டி முன் னடியே, னின்னுரை மறுத்து நினையவ மதிப்ப நிகாறு நீகனன் றேத, அன்னது செவிகொண் டையனு மனையு மடியனே னடியனேன் மனைவி, பன்னுறு கனவிற் படையெடுத் தமர்க்குப் பாவியேன் பதைப்பவந் தனரால். 72

89. ஶ்ருத்வைதத்திக்ஷிம்ச சச்ச ஸ்ராதேஹீத்ர வணி தம் மயி । ஸம்க்ருஹ்ய தச்ச வஶ்யே சேதி சவா ஜவாச ஶிவ: கிம் ॥

90. ஜஹசேவ தஜிதஸ்தர்க்ஷ்வா ஶ்ரீமுரா வத்ராண்ய ஹாஹ்ராஹா । ஜஸ்வத்தேசோ க்ருஹீத்வா தாந்யா ஹொக்ஷ்யா மாந்த்ரம் வராடி ॥

91. ஸுதமைஸ்யத ஸ்யவத்நாஸ்த ஸ்வேந யஹ்ய அஸ்யாஹ்விவ: । தமிஹதேந ஷூக்ஷித்தம் தெநதா வஜிதி ஹீ ஸ்வயடி ॥

92. ஷ்வெ ஸிவொ வஉ ந ஹூ ஸ வஸூ உலுரி தம் ததஃ। மூஹீசெவதீதூநெநாஹஸ்டுவெயம் ஹூயிதா ஹூவி ॥

93. கிமஹோ ஸிவஸூ ஹக்ஷேஷு காரூணூ உதூமும் ஷூடு। விதூநெ ஹீதி உநவிஐஜா ஷாமாதுரஉஃஉஊடு ॥

என்ன ஆச்சரிய மிருக்கின்றது? மற்றும் (உங்கள் ஸ்வப்நத்தில்) பரமசிவன் உங்கள் மைத்துனனுன என்னிடத்தில் திருவிளையாடற் சரித்திரப் புத்தக மிருக்கின்றது; அதை வாங்கிப் பார் என்று சொன்னது

இதுதான் என்று கூறி அந்தக் காகிதங்களைக் கொடுத்தான். அரசப்பர் சந்தோஷமாய் அதை வாங்கிப் பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷ மடைந்தார்.

இவனது ஸ்வப்நத்திலும், இவனுடைய பத்நியினது ஸ்வப்நத்திலும், பரமசிவன் செய்த திருவிளையாடலை இதுவரையி லிவன் ஸ்வயமாக வெளிப்படுத்தவில்லை யென்று நினைத்து,

பரமசிவன் நம் ஸ்வப்நத்தில் தம் சரித்திரம் இவனிடம் இருக்கின்றது, அதை வாங்கி நீ பா ரென்று கூறினுர். இக்காரணத்தினுல் இந்த லீலை உலகில் பிரசித்தமாதல் வேண்டும் என்பது திருக்கருத்தே ?பாலும்.

ஆச்சரியம்! பரம சிவனுக்குப் பக்தரிடத்தி லுள்ள காருண்யம் அளவிடக் கூடாததாக இருப்பது பிரகாசமா யிருக்கின்ற தென்று மநதில் எண்ணிப் பரம சந்தோஷத்தை (அரசப்பர்) அடைந்தார்.

இதற்குமே லென்ன வற்புத முலகி லிலகிடு மடியனே னறியேன், புதர்க்குரி யவன்முன் மைத்துன னென்பாற் புத்தக முளதென்ற திதுவே, மதற்கறி வுறுத்தும் வள்ளலே யென்னு மற்றதை வழங்கிட மகிழ்வா, லதைக்கணிற் சிரத்தி லமைத்தன னேதி யகமிக மலர்ந்தன னன்றே. 73

பத்தன்றன் கனவிற் பத்திநி கனவிற் பாசிவன் றேன்றியே செய்த, வுத்தம சரிதை யிதுவரை வெளியி லுரைத்திடாமையினிறை யுன்னி, வைத்துள விடத்தை நம்முனே யுரைத்து வளம்பெருஞ் சரிதையைக் காட்டிச், சித்துரு வான தன்மையை யாயின் றிருவிளை யாடலிங் கிஃதும். 74

உலகினிற் றெரிய வேண்டுமென் றுளத்தி லுன்னிய தாகுமம் பிகையி, னிலகிடு பாகன் கருணையன் பர்கள்பா லிருந்திடு மளவெண வுளதோ, வலகிலா மநத்தி லிவ்வண மறிந்தவ் வற்புத நினைந்தக மகிழ்ந்தான், றிலகநா யகனுந் தேசிக விறையுஞ் செய்தரு ளாடலை யுரைப்பார். 75

94. தாவர்ஹாவயஸா க்ஷாவ்ரீ வர்தேஶ: வரம் ஶ்ருத்வா । ஸ்வஸ்வவிஷய ஸம்ப்ராப்த க்ஷாந்த்யர்ஹீதி ஜாநகே ॥

95 ஏவம் ஶோகம் ச ஹர்ஷம் சாவாப தர்ஶநாத் தத்ஸ்ம்ருத்வா ஶ்ரீஶா விசித்ரா ஹ்யேககா ஸம்ப்ரபேதிரே ॥

அதன்பின், கிருஷ்ண நாயக்கனும் அரசப்பரும் நம் விஷயத்தில் சாக்ஷாத் ஸ்ரீசுந்தரேசர் இவ்வளவு அதிக சிரமத்தை யெடுத்துக் கொண்டாரென்று மநதில்,

அதிகமான வியசநத்தையும் சந்தோஷத்தையும் ஒரே காலத்தில் அடைந்தார்கள். இவ்வாறு (அரசப்

பர் விஷயத்தில்) அநேகம் விசித்திரமான லீலைகள் சுந்தரேஸ்வரராற் காண்பிக்கப்பட் டிருக்கின்றன.

நம்மனோர் பொருட்டுப் பரம்பொரு ளளவி னாடகம் புரிந்திளைத் தனரா, லம்மவோ வென்னு மகிழ்வொடு துயரை யடைந்தன ரசுவத்த முநிக்கே, செம்மையே சிவன்செய் யாடல்கள் பலவாற் சேடனு முரைதரு மளவோ, வெம்மனோ ரியம்ப லெங்ஙனே யெனினு மினுஞ்சில சிலவியம் புதுமே. 76

96. அஶ்வத்தநாத விஷயே வ்ருஷாரூடேந ஶம்புநா | கதாசந விமாநஸ்த விக்ரஹேண தயாளுநா ||

97. ஸித்தரூபதரேணாபி பஹுதாநுக்ரஹ: க்ருத: | ஏகதா ஸ்வப்நகஶ்ஶம்புர்வேதா- யீஶம் ஸமபோதயத் ||

98. நமஸ்ஸஜ்ஜதிஷ்டம் தேஷஸ்மிந் அஶ்வநாயகம் யதாம் ஹர்தா | இத்யேதத்தாய ஸம்ஸ்ருத்ய ஶிவ வாக்யமவதிஷ்டத ||

99. தஸ்மிந்நேவ க்ஷிதௌ தைந்யம் வஸ்த்ரம் ஸந்தாராக்ருதிம் | நடேஶ்வரஸ்ய த்ரீதி ததா வேஷ வாஸ்தவ்யஸம்யுத: ||

(இன்னும்) அசுவத்த நாதர் விஷயத்தில் ஒருகால் ரிஷபாரூடராயும், சித்தரூபராயும்,

விமாநத்தி லிருக்கின்ற விக்கிரக ரூபராயும் வந்து, தயாளுவாகிய சம்புவினால் அநேக விதமாய் அநுக்கிரகஞ் செய்யப்பட் டிருக்கின்றது. ஒருகால் சிவன் அசுவத்தநாதரது ஸ்வப்நத்தில் வந்து அறிவித்தார்: —

மலையாளத்தி லிருந்து ஒரு மறையோன் நடேச மூர்த்தியைக் கொண்டு வந்து உனக்குக் கொடுப்பான். அதனை நீ வாங்கிச் சந்தோஷமாய்ப் பூஜிக்க என்று (உத்தரவானபடி) விழித்துச் சிவ வாக்கியத்தினை ஸ்மரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவ்வாறே ஒருவன் வந்து இந்த நடராஜ மூர்த்தியினுடைய சுந்தர ஆகிருதியைப் பாரும் என்று கூறி அதனை அவரிடத்திற் கொடுத்தான். அவர் ஆச்சரியத்துடன்,

மற்றொரு காலை யிடபவா கனத்தின் மான்கணி யொடு
மகிழ் காக்ஷி, பெற்றிட வளித்துப் போறி வுருவன் பெருஞ்
சித்த ஞகியே யொருகாற், பொற்றன துரிமை காட்டினன்
பினுமோர் போதினில் யோகினிற் போந்தே, யுற்றகே ரளத்தி
னின்றொரு மறையோ னுன்னிடம் வருவனன் னவனும். 77

நடநா யகமா மென்றிரு மூர்த்த நல்குவன் மகிழ்வொடு
மேற்றே, திடமுடன் பூசை செய்குதி யெனவே திருவுருக்
கரந்தன னதுபோற், கடமுநி யனைய பனவனுங் கரத்திற் கற்
பக நடநனைக் கொணர்ந்தே, விடுமொளி யெழில்கொள் விம்ப
மா மிதனை விமலநீ காணுதி யென்றான் 78

100. தாம் த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டஹ்ருதயோ நித்யாய வ்ருஷ
ஜயத்வயி । த்வயி நாத ஸ்வாநுஸம்ஸர்க்கவாஞ்சா
ஸ்தே ந ஸம்ஶய: ॥

101. ஸக்திசைத்யநிலயம் ஸர்வதோஷாபஹம்
யேந ஸ்வம் । வ்ருத்வஸ்த நடராஜம் ஸ பஜம்ஸ்த்வரித
வதஸ்த ॥

102. வஸவஶ்யத்ருநா யோகாஸாவம் தஸ்ய ப்ரவஜநா
க்ஷணீ: । ஶாந்த்யாதிஸஞ்சயணவாநாந்நியி
ஶாவாஶதத்வஶ: ॥

அந்த மூர்த்தியை வாங்கிப் பத்தியோடு நாடோறும் பூஜித்து வந்தார். பரமசிவன் அவரிடத்தில் எப்பொழுதும் மிகுந்த வாச்சல்லியத்தைச் செய்கின்றவராக இருக்கின்றார்; (இதிற்) சந்தேக மில்லை.

அவரும் பக்தர்களுடைய சித்தத்திற்கு ஸ்தாநபூதமா யிருக்கின்ற சுந்தரேஶ்வரருடைய ஆலயத்தில் நாடோறும் சென்று கால் மாறி நடநஞ் செய்கின்ற நடராஜாவைப் பஜித்துக் கொண்டு அநேக கால மிருந்து வந்தார்.

இவ்வா றிருக்கின்ற அரசப்பர், அந்தர்முக புருஷர்களுக்குள் அக்ர கண்ணியராயும், சாந்தி முதலான சற்குணக் கூட்டங்களுக்கு நிதியாயும், மஹா ஆசாரசீலராயு மிருந்தார்.

வியப்பொடு மதனை யிருகரம் வாங்கி விண்ணவர் மகிழ்ந் திடக் கனிவா, லுயப்படும் பூசை யுஞற்றியே நாளு முளமகிழ்ந் தருச்சனை புரிந்தான், நயப்பட நடந நாதனு மருள நம்பனு நாடொறுந் தொழுவோர்,பயப்படை யறுத்து முளத்தினி லிருந்தும் பரந்தவ னுலயம் புகுந்தே. 79

நிரந்தர நடந மாறியே புரியுந் தேவனை நெடும்பகல் போற்றி, மரந்தனின் மகிழ்ச்சி மருவியே மருவு மாதவ னுண்முகர் தமினுட், கனந்தனைக் கதுவிச் சாந்தியே முன்னுங் கருதருங் குணகண நிதியா, யினந்தனித் தூய்மை யுள்வெளி யியைந்து மிருந்தன னிருக்குமந் நாளில். 80

103. ஸவெ ஶ்ரீ கரஷ தூமதூாஜ்ஞாநம் த ஸாஒஹக கவிக । கஒாவிக ஸவஹம் உாா ஒரஷா கொஸீதி வரஷவாநு ॥

104. ஶாரோஹஜிதந்யக்ஷா த்ராஸமாயநே நேத்ரேண யோஷாதஹஸ | நதிவிநோஸ்நவநாஞ விநாக்ஷாதிஹக்தோஞ ॥

ஒருகால் அவர் ஸ்வப்நத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வந்து அவருடைய அஞ்ஞானத்தை யெரித்தார். ஒருகால் அவர் ஸ்வப்நத்தில் வந்த மன்மதனைக் கண்டு நீ யார் என்று கேட்டார்.

நான் மன்மதன் என்று கூறிய மாத்திரத்தில், ஈசவடிவான அவர் நெற்றிக் கண்ணால் எரித்தார். (அவர்) நந்திகேஶ்வரர், விக்கிநேஶ்வரர், ஸ்கந்தர், மால் முதலான தெய்வங்க ளிடத்தில் பக்தி யுடையவர்.

கீதையை யருளுந் தேசிகன் யோகிற் கிளரிவ னவித்தையை யெரியான், மோதியே யெரித்துச் சாம்பராய் முடித்து முதமொடு மேகிடக் காண, வேதநா யகனைப் புகழ்ந்தினி திருப்ப விளங்கிள மாதரை விளக்கு, மாதவன் மகனும் வடிவுடன் றோன்றி வந்ததை யோகினி ஞேக்கி. 81

யாவனீ யென்ன வினவிட வவனும் யாத்திடு மதனென விளம்ப, மூவெழில் விழியன் வடிவமே யாகி முதல்விழி திறந்துமற் றவனை, யாவரீ ருக்கி யருளியே யமர்ந்தா ளுரியர்க் கிணையெவ ரம்மா, மாவயி றிறைவ னந்திமான் மருகன் மான் முதற் றேவர்பாற் பிரியன். 82

105. விஶேஷாவீநடேஶாநஸஜ்ஞாந ஜ்ஞாநதஸ்வாஃ | தஸ்ஞாஸாதாஞ்வாவாத்தஷ நெஷூக்ஞஜாநவாநூநிஃ ॥

106. விரகாஞம் ஆதஶாஂதெ ஶிவஸாநோ த்ரிஜ வஸநு | சூராயஸநு ஸாநீநாக்ஷீஸாநு ரேஶாஸஹ நிடுஶடு ॥

ஆயினும், விசேஷமாய் நடராஜாவினிடத்திலும் குருவினிடத்திலும் பக்தி செய்பவர். அவர்கள் பிரசாதத்தால் பிரஹ்மாத்ம ஐக்கிய ஞாநத்தை அடைந்தவர்.

அநேக காலம் சிவ ஸ்தாந உத்தமமான துவாத சாந்த க்ஷேத்திரத்தில் வசித்துக்கொண்டு மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வரர்களை அகோராத்திரம் ஆராதித்துக் கொண்டு வந்தார்.

ஆயினு நடந நாயக னிடத்தி லளவறு மன்புமிக் குடையோன், குருவினு மினிய குருபரன் பாலோ தாண்டவ விறையினும் பிரியன், றூயவ ரருளை நனியடைந் தரிய துகளறும் பிரமமே யானோ, னுயக னுடுங் கூடலி லிருந்தே நாட்களைக் கழித்தன னன்றே. 83

107. ஶ்வேதாஶ்வதரஶாகீ₂ ஹி ஶ்வேதாஶ்வதரஶ்ருதேர்
ந ஶ்ருத: | ஜீவந்முக்தித₃ஶாம் ப்ராப்ய ஶாஸ்த்ர
ஹிதைக்₂ஸ்தோஷித: ||

108. ஜீவந்முக்திஸுக₂ஸ்தா₂நம் ஜிதகாமாதி
வைரிணாம் | த₃யாதா₃க்ஷிண்யஶாந்திதா₃ம்
ஜீவந்முக்திஸ்வபா₄வயே ||

109. விஶேஷாந்நடராஜஸ்ய ஸத்₃கு₃ரோஶ்ச
ஸத்₃ப₄க்த்யா ச | ப்₃ரஹ்மைக்யம் ப்ராப்தம் ச ஜீவ
ந்முக்திஸ்வபா₄வம் ததா₂ ||

110. ஸாக்ஷாத் ஶிவஸ்தா₂நத்₃வாத₃ஶாந்தகா
லீநஹ்ருதி₃ | ப்₃ரஹ்மைவ ஹாலாஸ்யநாத₂ம் ஸதை₃வம்
காலகம் ஜக₃ஜ்ஜ ||

111. அஶ்வத்தாதீஶஸத்ருஶோ த்ருஷ்ட: ஸ்ம ஸர்வஸ்மிந் | விஶ்வேஸ்மிந் ஸ்வயம்ஜீவன்முக்தோ ஸ குருபக்தஸமேத: ||

அசுவத்த அதீச (அரசப்ப)ருக்குச் சமானம் இவ்வுலகில் ஒருவரும் பார்க்கப்பட்டாரில்லை. ஜீவன் முக்தி தசையை அடைந்து குரு பக்தர்களோடு வசித்துக் கொண்டு வந்தார்.

ஜீவன் முக்தி புரத்தில் இருப்பவர்களாயும், காமாதி வைரிகளை ஜயித்தவர்களாயும், சாந்தி யுடையவர்களாயும், முமுக்ஷுக்களாயும் இருக்கின்றவர்கட்கு ஜீவன் முக்தி சுகம் கிடைக்கும் பொருட்டு (வசித்து வந்தார்.)

விசேஷமாக மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வரர்களுடைய புத்திரராய் ராம லிங்கம் என்ற பெயரை யுடையவருக்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தைக் கொடுப்பதற்கும், ஜீவன் முக்தி சுகத்தைக் கொடுப்பதற்கும்,

சாக்ஷாத் சச்சிதானந்த அகண்டாகார அத்வயப் பிரஹ்மமே ஜலம் ஆலாங் கட்டி ஆனது போலவும்,

நெய் விழுதானது போலவும், பஸ்மம் போன்று விளங்கும் அரசப்ப வடிவமாய்ப் பக்தர்களுக் கநுக்கிரகிக்கு நிமித்தமாய்

கயற்கணித் தாயைக் கரைமிடற் றிறையைக் கருத்தொடுங் கருதிடு மவர்க்கு, மயற்கொளு முலகி லுவமனு ரேவர் மாதவன் சீவன்முத் தியினை, யியற்கையி லெய்தி யடியவ ரோடு மிருந்துசீ வனின்முத்திப் புரியிற், செயற்கொடுங் காம மாதிய பகையைச் செயித்தருஞ் சாந்தனு யமர்ந்தே. 84

வீட்டினை யடைய விரும்பினர் தமக்கு வீட்டினை யுட லொடும் விளங்கக், கூட்டிட வதிந்து வந்தன னதினுங் குல மறை யறைந்திடற் குரியோன், வாட்டடங் கணியின் சுந்தா வரசின் வளர்திரு மைந்தனுய் மகிழ்வோன், சேட்டமா ராம லிங்கதே சிகற்குத் திருவுள மிசைந்தரு ளீவான். 85

உண்மையா முணர்வை யுணர்த்திடச் சீவ னுயர்முத்திச் சுகத்தினை யீய, வுண்மையா யறிவின் பாகியே யகண்ட வொ ருமையாம் பிரமமே நீரே, தண்மையா மாலங் கட்டியாய்த் தடித்த தாமெனக் கிருதந்திண் மையதாம், வண்மைபோ லசு வத் தீசனும் வடிவாய் வந்ததென் றிருந்தனன் வள்ளல். 86

112. அவதீர்ணோ ந ஸந்தே³ஹஸ்தந்நிஷ்டா² தா
த்³ருஶீ கில । ஜநாநுக்³ரஹஞ்ச க்ருதவாந் ஸா
க்ஷாச்சு²த்³தா⁴த்மநிஷ்ட²யா ॥

113. ப⁴வாக்²யவத்ஸரே சாபமாஸிகே ஷஷ்டி²
தி²தௌ । நக்ஷத்ரே பூர்வாஷாடா⁴க்²யே
ஸோமவாஸரே ॥

அவதாரம் செய்தது; இதிற் சந்தேக மில்லை. அவ ரது நிஷ்டை அவ்வாறே இருந்தது. அவர் இந்தப் பரிசுத்தமான ஆத்ம நிஷ்டையானே பக்தர்களுக் கநுக் கிரகஞ்செய்து,

பவ வருஷம் மார்கழி மாதம் சஷ்டி திதி பூர நக்ஷத்திரம் சோம வாரத் தன்று,

தேசிக வடிவ மாகித் திகழுறு பிரமந் தானே
யாசற வடியார் கட்கிங் கருள்செய வேண்டி யன்றே
மாசறு மவதா ரத்தை மலர்த்திய தைய மின்றூற்
பேசவ னிட்டை யொன்றே பெரிதருள் செய்யு மன்றே.

தூயவ ஞன்ம நிட்டை தோய்ந்தவ னருளிப் பன்னுண்
மாயவன் பவத்தி லுற்ற மார்கழி மதியி லாறு
நேயநற் றிதியிற் பூர வுடுவினி னிலவு நாளின்
மேயதன் மேனிவிட்டு விதேகமுத் தியையுற் றுனல். 88

114. विदेहमुक्तिमापेदे वायुर्निश्चलतामिव । परिपूर्णपरब्रह्मस्वरूपेणैक्यतां गतः ॥

115. सुन्दरस्य विलासोऽयं सर्वामृतप्रदायिनः । सुन्दरेशसमोऽभीष्टदाता न भुवनत्रये ॥

116. उपासकानां तस्यास्य पुण्यानां किं सुदुर्लभम् । अनेककोटिजनिष्वार्जितैः पुण्यराशिभिः ॥

விதேக முக்தியைக் காற்று அசைவின்றி நின்றது போல் இவர் அடைந்து பரிபூரணப் பரப்பிரஹ்ம ஸ்வரூபத்தில் ஐக்கியமானுர்.

சுந்தரேஶ்வராது இந்த லீலை யாவும் அமிர்தத்தினைக் கொடுக்கின்றன. சுந்தரேஶ்வரரைப் போல் அபீஷ்டத்தினைக் கொடுக்கின்ற தெய்வம் மூன்று உலகத்திலு மில்லை.

அவரை உபாசிக்கின்ற புண்ணியவான்களுக்கு ஈண்டுத்துர்லபம் என்ன விருக்கின்றது? அநேக கோடி ஜன்மங்களில் நிஷ்காமியமாய்ச் செய்த புண்ணிய சமூகத்தினுல்,

அசைவிலாக் காற்ற தென்ன வரியபூ ரணசி வத்தி
லிசையுற வயிக்க மாகி யெல்லையி லின்ப மாஞன்
மிசையுய ரமுத மாகி மிளிர்சுந்த ரேசர் லீலை
கசிவுறப் படித்த பேர்கள் கடிதினிற் சிவமே யாவர். 89

சுந்தரத் தந்தை போலச் சொற்றன வளிக்குந் தெய்வ
மிந்தமூன் றுலகி லில்லை யிவர்பதம் பணிகு வார்க்கு
வந்துறு தென்ன முன்னர் வளமுறக் கோடி கோடி
சிந்திய பிறப்பி லிச்சை செய்திடா வறத்தி ஞனே. 90

117. ஆஉுளாம் தஸ்யுராவாஸம் ருஹம்தெஜிஃ
ஜநிநஃ । சுஶ்ரூதாயீஶஶிஷெஷ்யண ஶீ்ஹாரா
வஸ்ய நிவாவிநா ॥

118. ஶீநாக்ஷீவஸாஃபெரஶாஹ்யாஶாஃதிஷணாநள
ரவஸாதஜநா । சுஉ்யாதஶாஹுநிஷெஃந ரரஉயிம்
மாவஷ்ஶாஷிணா ॥

119. ஜதஉஶதநாயவஸ் வரிதம் ரூஸுரவெ
தஃ । ஷுவ்யாவிதஉஉஹஶெவெஷ்ராகெ ஹவஸம்ஜெ
வ ஹாயநெ॥

120. தளயிகெ ஊவி ஷிவஸெ வாஷ்டாவிம்
ஶெ மாஃணொஷிஃநெ । தூதீயாயாம் தியஸௗ உஶ
ரூநக்ஷத்ரெ ஶாஃஹஉஶருகெ ॥

சித்த சுத்தி வந்து முடிவான ஜெந்ம முடையவர்
கட்கு இந்தத் துவாதசாந்த ஸ்தல வாசம் கிடைக்கும்.
அரசப்பருக்குச் சிஷ்யராயும், ஸ்ரீ ஆலாஸ்ய வாசியா
யும்,

மீனாக்ஷிசுந்தரேஶ்வரர்க்குப்பிறந்த புத்திரராயும்,
வேதாந்த சாஸ்திர நிஷ்டராயு மிருக்கின்ற ராம லிங்க
மென்னும் பெயரினை யுடைய சாஸ்திரிகளால்,

இவ்வாறுய அசுவத்த நாதருடைய சரித்திரம் கிர
ந்த ரூபமாக லோகத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. பவ
வருஷம்,

துலா மாசம் 28உ குருவாரம் திரிதியை திதி மூல நக்ஷத்திரத்தோடு கூடிய சுப தினத்தில் (வெளிப்படுத்தப்பட்டது.)

மனந்தனித் தூய்மை யாகி மறுபிறப் பில்லா துற்ற
சினந்தவிர் தவர்த மக்கே திகழுமித் துவாத சாந்தத்
தனந்தனித் தலத்தில் வாசந் தங்கிடு மதுவு நீப
வனந்தனில் வைகுந் தேவி தேவனின் னருளே வாழ்க.

பவவருட மைப்பசியி னுலேழ் தேதி பன்னுகுரு வார மதிற் றிதியின் மூன்று, முவமையறு மூலவுடுச் சுபநன் னுளினுரைத்தவசு வத்தேசன் னுருவ னேரே, சிவமெனப் பரவு வனு மதுரை மேவிச் செழியன்மகண் மகனுகிச் சிறந்த தான, நவமதுறு முபநிடத நிட்டை மேவு நற்றரும ராமலிங்க நாத னுனே. 92

121. யே ஶ்ருத்வேதம் க்ரந்தவரம் பக்தியுக்தா நரா: | ப்ரஸீததி ஶிவஸ்தேஷாம் பக்திகம்யோம்பயான்வித: ||

இந்தத் துக்க நிவர்த்தியான கிரந்தத்தினைப் பக்தியோடுகூட எந்த நரர்கள் கேட்கின்றார்களோ, அவர்கட்கு, பக்தியினு லறியத்தக்க, அம்பாளோடுகூடிய ஈஶ்வரர் பிரசாதஞ் செய்கின்றார்.

வெளிவரு மிந்த லீலை விமலமாய்க் கேட்ட மோலோர்
களிகொள்வ ரளவி லாமற் கடுந்துயர் யாவு நீப்பர்
அளியுரு வான வைய னருளையும் பெற்று வாழ்வர்
புளகுறு சீவன் முத்திப் புரியிறை புரிந்த சீராம். 93

122. ஜீவன்முக்திவரீஶஸ்ய லீலாசேதாம் ச ஶ்ருண்வதாம் | ஜீவன்முக்திப்ரதஸ்த்வேஷ ஜ்ஞானஞ்சாப்யதுலம் பரம் ||

123. 𑌯𑌂 𑌯𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌤𑌂 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌵𑌾
𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑍁𑌃 । 𑌨 𑌤𑍇 𑌕𑌦𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯
𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

ஜீவன் முக்திபுரி யீஶ்வரருடைய இந்த லீலையைக் கேட்பவர்களுக்கு ஜீவன் முக்தியும், ஈண்டு அமிர்தத்தினைக் கொடுக்கும் மேலான ஞாநமும்உண்டாகின்றது.

எவர்கள் எதை எதை மநதில் இச்சிக்கின்றார்களோ அவர்கள் அதை அதை அடைவார்கள். ஒருகாலும் துக்கத்தை அடைய மாட்டார்கள்; நித்திய சுகியாகவே யிருப்பார்கள்.

செவ்விய லீலை கேட்போர் சீவன்முத் தர்களே யாவ
ரௌவிய மென்னே ஞாநம் வீடுற லரிது கொல்லோ
வொவ்விய வுளத்தி லெண்ணு மெவையுமே யுடைய ராவர்
பவ்வமாந் துயரை யென்றும் பரவிலர் பரமா நந்தர். 94

124. 𑌇𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌹𑌾
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 । 𑌸𑍌𑌹𑌾𑌰𑍍𑌦𑌤𑌃 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍁
𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌾 𑌤𑌾𑌃 ॥

ராம லிங்க சாஸ்திரிகள், குமார ஸ்வாமி சாஸ்திரிகளிடத்தில் எழுத்தாணியையும் புஸ்தகத்தையும் கொடுத்து, இந்த லீலையைக் கிரந்த சுலோகமாக யெழுதச்சொன்னர். அவர் மடியில் வைத்துக்கொண்டு போகும்போது

இந்தமா லீலை தன்னையு மிராம விலிங்கவா ரியன்முனங்
குமாரச், சுந்தர முநிவன் கரத்தெழுத் தாணி சுவடியுந் தந்து
ஙீர் வாண, மந்திர மாக வரைகவென் றிடலு மற்றவன் மடி
கொடு மேகத், தந்திர மறதி யவன்பினே தொடரத் தவிர்ந்தன
னெறியினிற் றனே. 95

125. 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿 𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌸𑌕
𑌵𑍀𑌥𑍀𑌷𑍁। 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑍇
𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍌 ॥

126. 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌰𑌚𑌨𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌂
𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾। 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌿
𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥

127. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌲𑍇𑌖𑌿
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌹𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌃। 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍
𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥

128. 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌪𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌾𑌮
𑌕𑌃। 𑌵𑌿𑌪𑌣𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇
𑌵𑌪𑍁𑌯𑌤𑍍 ॥

மறதியால் கடைவீதியில் நழுவ விட்டு விட்டார். அதன் பின், அந்தக் குமார சுவாமி சாஸ்திரிகள் சுவாமி சந்நிதியில் வந்து இவ்வாறு விண்ணப்பித்தார். ஹே சுந்தரேசா! சற்குருவே!

இந்த லீலையைக் கிரந்த சுலோகமாய்ச் செய்வது உமக்குச் சம்மதமாயும், உம்மால் செய்த லீலை வாஸ்தவமாயும், அவர் (அரசப்பர்) உம்மிடத்தில் நிஜ பக்தராயும் பிரஹ்ம ஞாநியாயு மிருப்பாராயின்,

'நழுவிப் போன எழுத்தாணியும் ஏடும் கிடைக்குக' என்று தெரிவித்து வெளியில் வந்த மாத்திரத்தில் சங்கருடைய கிருபையால் எழுத்தாணியும், புஸ்தகமும் ஒரு கடைக்காரனால் (அவர்க்குக்) கிடைத்தன.

அதன் பின் குமார ஸ்வாமி சாஸ்திரியார் சந்தோஷத்தோடு இந்த லீலையைக் கிரந்த சுலோகமாகச் செய்து ராம லிங்க சாஸ்திரிகள் கையில் கொடுத்தார்.

பின்னரக் குமார ஸ்வாமிப் பெரியனுஞ் சுந்த ரேசர்
சன்னிதி யடைந்து மெத்தத் தாபமா யிறைவ னேநின்
பொன்னுறு லீலை யித்தைப் பொறிக்கவேற் கீர்வா ணத்தின்
மன்னுபத் தியம தாக மலர்த்திரு வுளமுண் டாகின். 96

நீயியற் றியது மெய்யேன் நின்மல வசுவத் தேச
ஞயமெய் யுணர்வை யெய்தி யன்பனு முமக்கா வானேற்
றாயவவ் வேடு மீண்டுங் கிடைத்திடல் வேண்டுந்துன்னூர்
மேயவப் புரங்க ளட்டோ யென்றவன் விளம்பி னனே.

விண்ணப்பஞ் செய்து பின்னர் வெளியினி லுற்ற போழ்தே
நண்ணப்பன் முநிவர் நாடு நாயக னருளி னனே
வண்ணப்பன் னேடு முன்னுங் கடையுளான் வாங்க வாங்கித்
திண்ணப்பொற் பத்தி யத்திற் றீட்டினன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே.

திவ்விய லீலை தன்னைத் திருச்சுலோ கமதாய்ச் செய்தே
செவ்விய ராம லிங்க தேசிகன் கரத்தி லீந்தா
னெவ்விய மநத்தன் வாங்கிக் கண்களி னொற்றி யொற்றிப்
பவ்வம தகன்ற தூய பரமவா நந்த மானன். 99

KOVILOOR MADALAYAM
KOVILOOR - 630 307
(NEAR) KARAIKUDI
(PHONE: ...-436846)

129. ஹஜதாஉஶிதா நநூதாயிநம் ஸுநூரெஶூரடு |
ஹஜதாஉஸூ ஸத தம் உம ஜஹ ஶூஹஉம ஜஹடு ||

பஜிப்பவர்கட்கு அளவிடக்கூடாத ஆநந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற அந்தச் சுந்தரேஶ்வரரைப் பஜிப்பவர்கட்கு, எப்பொழுதும் மங்கள முண்டாகுக. சுபமங்களம் உண்டாகும்.

திங்களங் கவிகை மாறன் றிருக்குலஞ் செழித்து வாழ
அங்கயற் கண்ணி யான வம்மையின் கொழுநன் பாத

மெங்குமெப் பொழுதும் பூசை யியற்றிய பெரிய ரின்ப
மிங்கடைந் தளவி லாம லினியமங் களமாய் வாழ்வார் 100

தெக்கணு மூர்த்தி பாதந் திகழ்வுறத் திருமான் முன்னாய்
மக்கின வெனையு மாளு வள்ளலீ ருக வாழ்க
சொக்கியென் னாவி னின்றே சுந்தரன் லீலை சொற்ற
விக்கின விநாச ஞான வீரமா தவன்றாள் வாழ்க. 101

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

65-வது திரு விளையாடலாகிய

அசுவத்தேசப் படலம்

முற்றிற்று.

போதீசர், போதி நாயகர், போதி நாதர், அசுவத்தீசர், அசுவத்த அதீசர், அசுவத்த நாயகர், அசுவத்த நாதர், பிப்பலேசர் என்பன அரசப்பர் என்னும் பொருளை யுணர்த்தும் ஒரு பொருட் பல சொற்களாம்.

புத்தகவிளம்பரம்.

ஸ்ரீ வீர - சுப்பையசுவாமிகளவர்கள் பிரசுரங்கள்.

		ரூ.	அ.
1.	ஸ்ரீசங்கரத்ருவேஷியாரின் வாய்ப்பூட்டு	0	6
2.	வேதாந்தசாராமிர்தமும் அத்வைத ரசமஞ்சரி மூலமும் உரையும் ...	0	6
3.	வேதாந்த டிண்டிமம்	0	4
4.	பஞ்சாட்சரபாஷ்யம்	0	4
5.	நியாயமுக்தாவலி	0	12
6.	வேதாந்த முக்தாவலி	0	6
7.	பர்த்ருஹரி வைராக்யசதகம் - மூலமும் உரையும்	0	3
8.	பகவத்கீதை - கூடார்த்ததீபிகை ...	5	0
9.	ஆத்மபுராணம் - வசனம்... ...	8	0

ஸ்ரீகாசிகாநந்த ஸ்வாமிகளவர்கள் பிரசுரங்கள்.

		ரூ.	அ.
1.	வேதாந்த சாஸ்திர ரத்நாவலி ...	1	0
2.	வியாசதாத்பர்யநிர்ணயம் ...	0	8
3.	நைஷ்கர்ம்ய சித்தி	0	8
4.	மண்டலப் பிராமணோபநிஷத்தும், ராஜயோக பாஷ்யமும்	0	4
5.	வேதாந்த சஞ்ஞா	0	2

"லோகோபகாரி" ஆபீஸ்,

கோமளேசுவரன் பேட்டை,

சென்னை.